

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren [om arbejdsløshedskassereglerner].

Af Ole Sohn (SF) m.fl.
(Anmeldt 10/10 2003).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren [om Dansk Internationalt Skibsregister].

Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF).
(Anmeldt 10/10 2003).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til finansministeren [om studerendes økonomiske livsvilkår].

Af Morten Homann (SF) og Aage Frandsen (SF).
(Anmeldt 10/10 2003).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til kulturministeren [om bogens og bogbranchens situation].

Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF).
(Anmeldt 10/10 2003).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om redegørelsen til Folketinget om en større statslig andel af værdierne i forbindelse med udnyttelsen af olie- og gasressourcerne i Nordsøen, herunder beskatning m.v.?«

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 9/10 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/10 2003).

Formanden:

Under denne sag kan også B 7 og B 11 omtales.

Begrundelse

Keld Albrechtsen (EL):

Da vi tidligere på året havde forespørgsel, også stillet af Enhedslisten, om beskatningen af Nordsøværdierne, tegnede der sig et forholdsvis lyst billede af situationen i Folketinget. Der var fire partier, der var indstillet på at pålægge økonomi- og erhvervsministeren, at der skulle ske en forøget beskatning.

Disse fire partier var Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, og vi havde håbet, at dette flertal kunne bære igennem, at vi kunne få en ordentlig aftale med en ordentlig beskatning af de værdier, som rettelig tilhører samfundet.

Beklageligvis måtte vi konstatere undervejs, at Dansk Folkeparti ikke kunne stå distancen. De opgav sagen og lod ministeren forhandle en

aftale med A.P. Møller, som efter alt, hvad vi kan få oplyst – men det er nu ikke så meget, vi har kunnet få oplyst indtil videre, og nogle af de spørgsmål, vi har stillet, har ministeren endog i spørgetiden direkte nægtet at besvare – så tyder det på, at den aftale er meget, meget elendig set fra samfundets synspunkt; til gengæld meget fordelagtig for selskaberne.

Staten vil gå glip af meget store beløb, og man har endog på forhånd foræret A.P. Møller en forlængelse af eneretsbevillingen fra 2012 til 2042 i en situation, hvor staten selv kunne have gået ind og overtaget og samfundet dermed også have fået hele indtægten i kassen i den lange periode.

Kl. 10.05

Det allermest triste ved situationen er så, at regeringen oven i købet nu har tænkt sig at benytte anledningen til at sælge ud af samfundets arvesølv og nu har bebudet et hurtigt salg af DONG. I en situation, hvor det netop er DONG, som skulle forvalte statens interesser i Nordsøen, vil man så oven i købet til at sælge DONG. Regeringen er godt på vej til med salget af DONG, Nordsøaftalen og elaftalerne fuldstændig at ødelægge dansk energipolitik og samtidig forære milliarder og atter milliarder til de selskaber, der allerede i forvejen er blevet så rigeligt forgyldt.

Jeg håber, vi kan få en god debat, og selvfølgelig håber jeg da på, at det flertal, der var, kan vende tilbage. Men jeg må nok sige, at Dansk Folkepartis udmeldinger også om DONG i den seneste tid har været triste. Partiet er åbenbart indstillet på, at skatteydernes penge skal ødsles bort.

Besvarelse

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Baggrunden for dagens forespørgsel er redegørelsen vedrørende Nordsøen, som jeg fremlagde for Folketinget for lidt over 2 uger siden, en redegørelse, der tager udgangspunkt i aftalen af 29. september med A.P. Møller. Med aftalen har vi fået skabt stabile og langsigtede rammer om den fremtidige aktivitet i Nordsøen, en aktivitet, som skaber store værdier til glæde for samfundet. Med aftalen sikres der arbejdsro for de næste mange år.

Det er vigtigt for staten, at der skabes den nødvendige langsigtede horisont for en fornuftig

tilrettelæggelse af aktiviteterne. Regeringen ser derfor meget positivt på, at A.P. Møller har fået ret til at fortsætte sine aktiviteter i tiden efter 2012.

Ved at undgå, at der skal ske et operatørskifte i 2012, bliver den samfundsøkonomiske gevinst meget større. Aftalen betyder, at det samlede overskud øges med omkring 27 mia. kr. i hele perioden fra 2004 til 2042. Det skyldes, at det bliver muligt for A.P. Møller at følge langsigtede strategier og investere i tillid til, at der er politisk stabilitet om vilkårene for efterforskning og indvinding af olie og gas i Danmark.

Aftalen med A.P. Møller udspringer af Folketingets ønske om at sikre staten en større andel af værdierne fra Nordsøen, som det kom til udtryk i den enstemmige vedtagelse i forbindelse med debatten her i Folketinget i februar i år. Det har også været mit udgangspunkt i drøftelser med A.P. Møller, at det var muligt at sikre en større andel af værdierne til staten på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og også afbalanceret måde. Det er så også derfor, at jeg kan konstatere, at en meget vigtig følge af aftalen er en markant forøgelse af statens indtægter, en markant stigning i statens andel af overskuddet fra værdierne i Nordsøen.

Ud over 20 pct.s overskudsdeling frem til 2012 og statslig deltagelse fra 2012 og frem er der foretaget meget væsentlige forbedringer af beskatningssystemet. De stærkt kritiserede fradragssordninger og muligheder for skattetænkning er radikalt ændret. Vi har skabt et system med mindst mulige incitamenter til skattetænkning. Desuden udfases royalty- og rørledningsafgiften, som ville have resulteret i for tidligt ophør af produktionen fra oliefelterne.

Der er også med aftalen blevet ryddet op i det eksisterende skattesystem. Vi har fået lavet nogle passende overgangsordninger for de meget store fradrag, som selskaberne efter de eksisterende regler har oparbejdet.

Det nye system er indrettet, så staten fremover vil få en markant større andel af overskuddet end den, vi har fået hidtil, og større end den ville have været, hvis det nuværende system havde fortsat. I det gamle system har der historisk været en gennemsnitlig fordeling af overskuddet på 47 pct. til staten, 53 pct. til DUC, i de senere år har statens andel af overskuddet dog ligget på ca. 40 pct.

Kl. 10.10

Med det nye system kan staten se frem til en markant højere del af overskuddet. For hele af-

taleperioden kan staten efter vores centrale scenarier se frem til en andel af overskuddet på i gennemsnit 61 pct. Hvis olieprisen stiger, eller der er mere olie, end vi i dag tror, så vokser statens andel nogle procent. Tilsvarende falder statens andel nogle procent, hvis det går den modsatte vej. Men statens andel af overskuddet er under alle omstændigheder markant større end i dag.

Men hvad er det så, der gør den nye aftale bedre end den gamle? Det vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til. I det gamle system var marginalbeskatningen formelt set højere end de 73 pct., som er konsekvensen af det ny system. Men det var i kraft af en kulbrinteskate på 70 pct., som i over 20 år stort set ikke har givet noget provenu. I praksis var marginals-katten derfor langt, langt lavere, og det skyldes kulbrintefradraget på de 250 pct. Er der ikke noget beskatningsgrundlag at beskatte, så kan skatten jo altså være nok så høj. 70 pct. af nul er som bekendt nul.

Ved at reducere kulbrintefradraget til 30 pct., som vi nu har gjort, sikres et robust beskatningsgrundlag, og hermed sikres det, at der også kommer skattekrone til staten.

Det er efter min mening helt centralt, at vi med aftalen erstatter et system, der nu i 20 år har vist sig ikke at virke. Derudover får staten større andel af overskuddet via overskudsdeling og efter 2012 gennem direkte statsdeltagelse. Det er også med til at sikre, at ressourcerne i Nordsøen udnyttes på en samfundsøkonomisk sund måde.

Det helt afgørende for mig i dette spørgsmål er, at der med det nye system er skabt et betydeligt bredere og mere robust beskatningsgrundlag, som vil give meget større sikkerhed for et statsligt provenu fra kulbrinteskatten.

Med aftalen er der sket en markant skærpelse af beskatningen. Hvis der fortsat skal ske en teknologisk udvikling, er det for alle parter vigtigt, at der skabes stabilitet og også ro om den fremtidige beskatning.

Kompensationsordningen har således været nødvendig for A.P. Møller – Mærsk A/S for at sikre, at den ene part i aftalen, nemlig staten, der har lovgivningskompetencen, ikke ensidigt kan ændre den økonomiske balance i aftalen til sin egen fordel. Når man skal vurdere kompensationsordningen, må man ikke glemme, at vi med aftalen inklusive overskudsdeling og statsdeltagelse får en marginals-kat på 73 pct., og det vel at

mærke af et meget bredere skattegrundlag end tidligere.

Det fremgår af aftalen, at A.P. Møller og DUC-selskaberne skal kompenseres for virkningerne af ændringer i eksisterende eller nye love og andre regler, der specifikt rammer producenter af kulbrinte i den danske del af Nordsøen. Derudover fremgår det, at kompensationen skal fastsættes med henblik på at genoprette den økonomiske balance mellem staten og DUC, og at kompensationen maksimalt kan udgøre den nettofordel, som staten opnår ved aftalen. Eventuelle uenigheder skal desuden afgøres ved en voldgift.

Endelig fremgår det eksplicit af aftalen, at statens almindelige beskatningsret ikke berøres. Der arbejdes i øjeblikket på nærmere detaljering af aftalen.

Jeg skal naturligvis understrege, at også den detaljerede aftale om kompensation udformes, så den er i overensstemmelse med EU-statsstøtteregler og grundlovens bestemmelser om statens almindelige beskatningsret.

Som jeg nævnte, er den detaljerede aftale om kompensationsbestemmelsen under udarbejdelse. Det er derfor ikke muligt i dag at gå i detaljer om de enkelte elementer. Jeg vil sørge for, at den detaljerede aftale, når den er færdig, vil blive oversendt til Folketingets Energipolitiske Udvalg, så den kan indgå i udvalgsbehandlingen med mulighed for en grundig behandling her.

Inden jeg runder min besvarelse af, vil jeg gerne nævne, at det i aftalen er forudsat, at den nye bevilling ikke giver anledning til indsigelser fra Europa-Kommissionen. Jeg forventer også, vi kan få løst dette aspekt på tilfredsstillende vis.

Der har gennem mange år været debat om statens indtægter fra Nordsøen. Regeringen har sammen med et enigt Folketing bakket op om at undersøge mulighederne for, at staten kan få en større andel af værdierne fra produktionen af olie og gas i Nordsøen. Jeg synes selv, at vi med den aftale, der nu foreligger, og det beskatnings-system, der ligger heri, har fundet den helt rigtige balance. Vi har på den ene side sikret staten flere penge og på den anden side sikret, at det fortsat er attraktivt at indvinde olie og gas i Nordsøen.

Regeringen har valgt at fremlægge sagen for Folketinget i form af et beslutningsforslag. Det giver Folketingets partier sikkerhed for, at alle udestående spørgsmål belyses forud for, at Folketinget tager endelig stilling i sagen. Jeg håber, at der senere i dag, når vi skal drøfte regeringens

forslag til folketingsbeslutning, vil være bred politisk tilslutning til aftalen. Der vil også senere blive lejlighed til at drøfte forskellige aspekter i relation til aftalen, bl.a. i forbindelse med Folketingets behandling af de forslag til lovændringer, der skal gennemføres.

Kl. 10.15

Jeg håber, at vi vil få en god og saglig debat om de mange og komplicerede spørgsmål, som denne vigtige aftale indeholder.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren kom med en bemærkelsesværdig og fuldstændig ukorrekt påstand, nemlig at statens indtægt og overskud skulle blive større efter 2012 som følge af, at man har foræret A.P. Møller koncessionen fra 2012 til 2042. Virkeligheden er jo den omvendte.

Virkeligheden er jo, at i og med at man allerede nu bortskænker eneretsbevillingen for hele den lange periode, forærer man A.P. Møller og de øvrige selskaber i DUC disse 27 mia. kr., som ministeren nævnedes. Jeg synes, det var på kanten af vildledning af befolkningen, at ministeren fik det fremstillet, som om det gav 27 mia. kr. Næ, det er et tab for staten på 27 mia. kr., som vi ellers kunne have fået, hvis vi var gået ind og havde overtaget koncessionen selv og ladet DONG køre olieindvindingen efter 2012. Så det er misvisende.

Derfor vil vi gerne i det kommende udvalgsarbejde bede om, at vi får en sammenligning med den situation, hvor staten går ind og overtager koncessionen fra 2012, og hvor man i stedet for ministerens aftale får gennemført den beskætning i perioden frem til 2012, som lå i kulbrinteudvalgets forslag. Det ville give en bedre situation, og de to ting tilsammen vil give samfundet langt, langt mere end den aftale, ministeren har indgået. Det vil vi altså insistere på at få gennemregnet omhyggeligt.

Så siger ministeren, at den her aftale, han har lavet, vil give en markant stigning i statens indtægter og andel i Nordsøværderne. Ja, det ved vi ikke om den vil. Det er der da meget der tyder på at den ikke vil, og jeg bad i spørgetiden om at få lavet en beregning, der sammenligner den nuværende ordning under forudsætning af forskellige højder af olieprisen med den aftale, ministeren har indgået, men den beregning ville ministeren ikke lave. Ministeren afslog mit ønske om

at få foretaget den beregning. Alligevel tør ministeren godt påstå nu, at hans aftale giver en markant stigning i indtægterne. Det synes jeg er besynderligt, når ministeren ikke samtidig vil lade beregningerne udføre i sit ministerium.

Jeg vil godt her komme med en stærk appel til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Jeg er godt klar over, at de to partier sammen med SF og Enhedslisten ikke på nuværende tidspunkt har flertal i Folketinget, men det ville være en frygtelig situation at stå i for en kommende SR-regering, hvis den havde bundet sig på forhånd og bastet sig på hænder og fødder ved at gå ind i regeringens aftale. Det gælder selvfølgelig i ganske særlig grad, hvis man gik ind og accepterede den kompensationsordning, den klausul om kompensation til A.P. Møllerselskaberne, som ligger i aftalen, og som muligvis endda er grundlovsstridig, og også det, at man bare forærer koncessionen bort. Jeg håber ikke, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre på den måde vil lade sig svinebinde og forhindre mulighederne for at få ændret det her efter et kommende valg.

Salget af DONG gør jo yderligere det hele dybt uacceptabelt, og derfor vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder det af afgørende betydning, at DONG videreføres som et statsejet eller i hvert fald statsdomineret selskab, som med sin ekspertise er i stand til at repræsentere staten i Nordsøen og forvalte statens ejerandele i de til enhver tid eksisterende selskaber og koncessioner, herunder statens eventuelle andele i det selskab, som efter 2012 skal forvalte den nuværende eneretsbevilling.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at stille planerne om forberedelse af salg af DONG i bero.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 7).

Kl. 10.20

Jeg vil gerne understrege, at vi i Enhedslisten er dybt rystede over, at der nu fra regeringens side sker denne sammenkædning af aftalen med A.P. Møller, hvor man endnu en gang forærer samfundets værdier bort til selskaber, på trods af at de igennem deres enorme 250 pct.s fradrag allerede har scoret kassen flere gange. Samtidig kommer man nu med den plan om at sælge samfundets arvesølv og finansiere et fuldstæn-

dig håbløst skattestop og et stadig voksende hul i statskassen ved at sælge ud af de fælles værdier, ved at sælge ud af fremtidens muligheder, ved at gøre tilværelsen umulig for kommende generationer.

Det er faktisk frygteligt at se på, og derfor håber jeg også, at så mange partier som overhovedet muligt vil kunne stemme for det her forslag om at stoppe regeringens udsalgsplaner.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Den næste ordfører er hr. Kim Andersen.

Kim Andersen (V):

Der skal fra Venstres side lyde en stor tak til økonomi- og erhvervsministeren for besvarelsen af den stillede forespørgsel og samtidig en tak for den redegørelse, som vi modtog den dag, hvor Folketinget åbnede.

Man må sige, at ministere til fulde har levet op til ikke bare sine forpligtelser, men også i overordentlig høj grad til det, man kunne have af rimelige forventninger.

Baggrunden for redegørelsen og ministerens besvarelse her i dag er jo Folketingets vedtagelse fra den 20. februar, vedtagelse nr. V 54, der pålagde regeringen inden den 1. oktober i år at give en redegørelse til Folketinget om de muligheder, der er for på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og afbalanceret måde at sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og fremtidige udnyttelse af olie- og gasressourcerne i Nordsøen. Det forudsattes samtidig, at der kunne ske drøftelser med de nuværende bevillingshavere om de koncessioner, som udløber i 2012, med henblik på en mulig forlængelse.

Det var altså ministerens opdrag at komme og fremlægge muligheder og redegøre for de drøftelser, der havde fundet sted.

Ministerens måde at besvare forespørgslen på er en detaljeret og konkret aftale mellem på den ene side økonomi- og erhvervsministeren repræsenterende regeringen og så bevillingshaverne, A.P. Møller – Mærsk A/S. Det er en meget konkret aftale, som dog trods alt i kapitel seks omkring kompensationsbestemmelserne stadig mangler udmøntning, og jeg har forstået, at der arbejdes på det.

Men den er konkret i den forstand, at den klart anskueliggør, hvordan det danske sam-

fund får størst muligt udbytte af de naturressourcer, der er i den danske del af Nordsøen, og hvordan den virksomhed, som så suverænt har vist sig i stand til at håndtere denne udfordring, får mulighed for også fremover på lang sigt at løse den opgave bedst muligt i forhold til sine egne forretningsmæssige interesser, men så sandelig også i forhold til samfundets langsigtede økonomiske interesser.

Det har været uhyre vigtigt for Venstre at sikre en god, stabil, rimelig og langsigtet aftale, som tilskynder til optimal udnyttelse af Danmarks olie- og gasreserver.

Kl. 10.25

Aftalen er frivilligt blevet indgået mellem A.P. Møller – Mærsk A/S og regeringen. Det lægger vi vægt på, for det er væsentligt i en så historisk vigtig aftale. Frivilligheden er betydningsfuld i forhold til den tillid, der er og skal være til den danske stat fra virksomheder, der påtager sig store risici ved at investere milliardbeløb i den danske undergrund.

Den indgåede aftale har til formål at optimere statens indtægter fra den samlede udvinding af kulbrinter i Nordsøen, og det vil sige, at det ikke bare har været væsentligt at sikre ekstra skatteindtægter i de kommende 9 år, men i lige så høj grad at sikre samfundet et rimelig højt beskatningsgrundlag efter 2012 og i de kommende mange år.

Derfor er en af de vigtigste punkter i aftalen, at der er skabt sikkerhed for, hvem der står for udvindingen også efter 2012.

Elementet omkring overskudsdelinger fra 2012, medejerskab og dermed sikring af indflydelse og indsigt ikke mindst i denne komplicerede forretningsvirksomhed er også et vigtigt element, som vi til fulde bakker op.

Endelig er den gennemgribende sanering af beskatningsvilkårene, som der lægges op til med aftalen, vigtig for at skabe ikke bare et højt afkast til samfundet, men en robusthed og en stabilitet i afkastet i årene, der kommer efter 2012 – ja, for den sags skyld jo også frem til 2012 – og herunder også at sikre, at der i aftalen er en skattestruktur, som giver incitament til fortsat store investeringer i efterforskning og til investeringer i udvikling af nye teknologier, så man til stadighed kan optimere det, der kan udvindes fra de gjorte fund.

Disse vigtige principper ligger som noget helt centralt i aftalen, og de er accepteret frivilligt af parterne. De giver robusthed for staten, de giver

perspektiv for A.P. Møller – Mærsk A/S. Vi synes, det er en god aftale.

Vi synes, det er en overordentlig flot måde, ministeren og ministerens system har besvaret forespørgslen på: meget konkret, meget præcist, meget afbalanceret og fremadrettet.

Vi kan til fulde komplimentere og støtte den redegørelse, ministeren her har givet, men vi kan derimod ikke støtte Enhedslistens forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det må jo være dejligt for en minister at have ordførere, som i den grad er i stand til at bryde ud i jubel og ros her fra talerstolen i et omfang, som man næsten aldrig har hørt mage til før. Det håber jeg ministeren glæder sig over. Jeg er nu ikke i stand til at deltage helt så meget i dette jubelkor, vil jeg sige.

Jeg vil godt spørge hr. Kim Andersen: Var det nu ikke klogere at vente, indtil vi har fået de beregninger, som vi har efterlyst, så vi ved, om det nu overhovedet er rigtigt, at det giver disse ekstra penge, som ministeren påstår, i forhold til den nuværende situation, men som ministeren hidtil har nægtet at foretage beregninger af, og at der er en sammenligning med det forslag, som kulbrinteudvalget foreslog, hvor man fastholder den høje beskatningsprocent på kulbrinteskatten og så ser, om dét ikke var bedre, og ser, om det overhovedet kan lade sig gøre i forhold til grundloven og rent teknisk at lave den kompensationsordning til selskaberne.

Der er så meget uafklaret i det her, så jeg synes, det ville være langt klogere – det vil jeg godt spørge om Venstre ikke er indstillet på – at man ligesom venter med at træffe nogen endelige beslutninger, indtil man har set, om det, ministeren har påstået, i virkeligheden også er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg kan jo også kun konstatere den overvældende begejstring fra Venstres side. Men hr. Kim Andersen refererer direkte til beslutningen fra den 20. februar 2003, hvor ministeren får til opgave at undersøge mulighederne. Mit spørgsmål til Venstre er: Ville det ikke have været mere relevant, hvis ministeren var vendt tilbage og havde orienteret udvalget om forskellige indgangsvinkler til en løsningsmulighed i stedet for at komme tilbage med en mur- og nagelfast afta-

le, hvor man har fået indtryk af, at der ikke kan flyttes et komma? Kunne det ikke tænkes, at det havde været lidt smart rent politisk, parlamentarisk, at ministeren så fra udvalget kunne have fået input til, hvad aftalen egentlig skulle dække, og hvad den skulle ende med?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg lyttede også til hr. Kim Andersens stærke begejstring – det var lige før, talerstolen var for lille til, at den kunne rummes.

Jeg vil godt spørge hr. Kim Andersen, om ikke han er enig med os andre i, at der jo stadig væk er nogle ting, som er uafklarede. Det er jo også en del af den her aftale, at der skal en fortolkning til, bl.a. af det, man kalder klausulen, kapitel 6; det er endnu ikke kendt af nogen af os, hvordan den fortolkning er.

Det er derfor, det er meget svært at vide – i hvert fald for nogle af os andre – hvad der er det konkrete, reelle indhold i meget væsentlige elementer i den her aftale, alt efter, hvad den fortolkning bliver i forhold til indflydelse og indsigt, som hr. Kim Andersen var så glad for, men hvad er det for en indflydelse og indsigt, man har frem til 2012?

Der er en række spørgsmål, som vi ingenting aner om på nuværende tidspunkt. Mener hr. Kim Andersen ikke også, at det er afgørende, at vi får det fuldt afklaret, inden vi kan tage stilling til, om den her aftale er god eller mindre god?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Hr. Keld Albrechtsen sætter spørgsmålstegn ved, om der er flere penge til samfundet i aftalen, og hr. Keld Albrechtsen kan i det hele taget ikke forstå, at jeg udtrykker mig positivt om ministerens redegørelse og fremlæggelse.

Nu er det jo en redegørelse på baggrund af vedtagelsesforslaget, vi har under det her punkt på dagsordenen. Senere kommer vi så til beslutningsforslaget om den indgåede aftale. Men jeg vil gerne have lov til at gentage – det bliver måske for langt og for meget – men i hvert fald stå ved min anerkendelse af og respekt for redegørelsen fra ministerens side i forhold til forespørgslen, i forhold til vedtagelsen her i Folketinget den 20. februar 2003. Jeg synes, det er en meget konkret og præcist gennemarbejdet redegørelse med nogle klare anvisninger på, hvordan intentionerne i vedtagelsen kan ske fyldest.

Hr. Albrechtsen sætter spørgsmålstegn ved, om der er ekstra penge. Hr. Albrechtsen sætter jo spørgsmålstegn ved alting her i livet i dette Folketing, men vi kan glæde os over, at ministeren – og det er jeg meget tilfreds med – har valgt at lægge aftalen frem her i Folketingssalen som et beslutningsforslag til almindelig udvalgsbehandling, og der kan hr. Keld Albrechtsen jo stille alle de detaljspørgsmål, han kan finde på. Jeg er overbevist om, at de vil blive besvaret på bedste måde, og jeg mener allerede nu at kunne konstatere ud fra de besvarelser, vi har fået, at der rent faktisk er tale om flere penge til samfundet i forhold til de nuværende vilkår.

Hr. Erik Mortensen taler om de muligheder, der kunne være, frem for at ministeren fremlægger en konkret aftale. Til det er der jo at spørge igen: Hvad var udgangspunktet? Det var vedtagelsen af 20. februar 2003. Hvad var det for et forslag, som Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten gik og tumlede med i de dage og de timer? Det var jo altså en tekst, der beskrev, at den skulle være juridisk bindende. Nordsøenergien skulle sikres en højere beskatning, som skulle træde i kraft den 1. januar 2004. Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten var overordentlig konkrete den 20. februar 2003. De ville sandelig have detaljerede svar på alting her og nu. Så derfor synes jeg, at ministeren har valgt rigtigt i at fremlægge det, der konkret har kunnet opnås aftale om med bevillingshaverne ad frivillighedens vej.

Kl. 10.35

Så er jeg enig med hr. Stavad i, at der er ting, der er uafklarede, og det er jo også derfor, det er godt, at sagen er lagt frem til fri forhandling i Folketingssalen og nu får en ordinær udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man må jo virkelig beundre hr. Kim Andersens evne til at skamrose ministeren. Jeg vil bare give hr. Kim Andersen det råd, at på et eller andet tidspunkt kan det måske blive for meget for ministeren. Men det er jo ikke noget, jeg skal blande mig i.

Så vil jeg da kvittere for, at vi nu får hørt om den lille smule tvivl i sindet, at det godt kunne være, at der var noget ved den fortolkning af den klausul, som hr. Stavad var inde på, som der måske var grund til at kigge efter i sømmene. Det er jo nyt, at man nu erkender den tvivl.

Men faktisk ser det jo ud til, når vi læser den artikel i aftalen, at man er godt på vej til at over-

træde grundloven, at man ligefrem vil fratage Folketinget retten til at ændre beskatningen fremover. Og hvis det er tilfældet, er det jo i strid med grundloven.

Der vil jeg godt spørge hr. Kim Andersen: Hvordan kan man forestille sig, at man kan love en skatteyder kompensation for skattestigninger og så samtidig sige, at man har mulighed for at forhøje skatten? Det hænger jo ikke sammen. Der synes jeg, hr. Stavad stillede et meget præcist spørgsmål, som jeg håber, hr. Kim Andersen vil forsøge at besvare.

Formanden:

Det får hr. Kim Andersen mulighed for nu, værsgo.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg har mødt få mennesker, der som hr. Keld Albrechtsen er i stand til at twiste ord og så tvivl og for den sags skyld også gerne mistillid om andre menneskers udlægninger af tekster. Det er virkelig en disciplin, som hr. Albrechtsen mestrer til fuldkommenhed, og det er vel i den her sammenhæng i et parlament ikke nogen skam.

Der er ikke tvivl i mit sind om aftalen vedrørende kapitel 6. Jeg har ikke indrømmet, at der er noget her, der ikke hænger sammen, og som ikke er gennemarbejdet. Jeg nævnte jo netop konkret i min ordførertale kapitel 6, og at her var der et afsnit, som endnu manglede den fuldendte udmøntning. Det står jo også højt og tydeligt i aftalen med en note, at netop dette punkt skal defineres og færdigforhandles mellem parterne, også således at det efterfølgende ved en eventuel tvist er til at have med at gøre for en voldgiftsret.

De definitioner og de forhandlinger er, som det er oplyst over for mig, i fuld gang, og de vil køre parallelt med behandlingen af beslutningsforslaget her i salen. Så er jeg fuld af fortrosthed til, at de vil finde en for begge parter – staten og koncessionshaverne – fornuftig afklaring, inden vi skal andenbehandle beslutningsforslaget.

Med hensyn til grundlovmæssigheden i aftalen foreligger der jo udtalelser fra Kammeradvokaten om, at der ikke er noget at komme efter, ligesom aftalen har været forelagt Justitsministeriets eksperter, som heller ikke har haft noget at anfægte med hensyn til grundlovmæssigheden i den indgåede aftale.

Så jeg synes ikke – sagt til hr. Keld Albrechtsen – at der er grund til på det her tidspunkt at

søge at så mistillid. Gå dog konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og i debatten her i Folketingssalen, stil alle de begavede spørgsmål, få de endnu mere begavede svar; så skulle det såmænd undre mig, om der ikke også ville gå et lys op for Enhedslisten. Men derfra og så til at tro på, at det vil få Enhedslisten til at stemme for aftalen, ja, så naiv er jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil bestemt ikke klandre en ordfører for at støtte sin minister, men man kan jo diskutere, hvordan man støtter en minister bedst. Var det ikke en overvejelse for hr. Kim Andersen – det får han jo også lejlighed til senere i debatten i dag – at støtte ministeren i de forhandlinger, ministeren i øjeblikket sidder i om udmøntning af klausulen, ved at få sagt klart og tydeligt, hvad det er for nogle forudsætninger, der skal til, for at man mener, at den klausul overhovedet er acceptabel?

Ville det ikke støtte ministeren langt, langt stærkere i stedet for at give et carte blanche, som gør, at ministeren med den tale, hr. Kim Andersen har holdt i dag, risikerer at stå svagere end nødvendigt i de drøftelser, der er i gang?

Kl. 10.40

Det samme gør sig gældende, når vi ser på det spørgsmål, som hr. Kim Andersen selv tog op i sin ordførertale, om indflydelse og indsigt frem til 2012, hvor man kan diskutere, om den dækker det behov, der er. Den gode baggrund for at lave en aftale er jo, at så kan man forhåbentlig få noget styr på det, der sker frem til 2012, og det er netop indsigten og indflydelsen. Også der ville hr. Kim Andersen kunne støtte ministeren.

Så skulle vi ikke i fællesskab på en mere konstruktiv måde støtte ministeren i stedet for bare at råbe hurra?

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil da gerne sige tak for, at jeg nu også bliver inddraget i hr. Kim Andersens rosevirksomhed.

Så vil jeg godt spørge hr. Kim Andersen, som nu ikke længere er i tvivl om klausulen, selv om han jo faktisk åbnede op for, at vi skulle kigge meget omhyggeligt på den i første runde: Giver

det ikke anledning til bekymring, at ministeren nu åbenbart vil gentage samme forløb, som vi så her i høsten, nemlig at ministeren på trods af gentagne henvendelser fra os andre ikke ville drøfte indholdet af den her aftale med Folketingets partier, før den så kom – altså uden at have konsulteret os andre på nogen måde?

Nu skal den her klausul åbenbart forhandles, igen uden at Folketingets partier er inddraget, og så skal den smækkes på bordet, lige før man ved anden behandling vil vedtage beslutningsforslaget, sådan at der næppe bliver tid til at gennemgå de problemer, der så kan være i klausulen.

Er det fornuftigt, eller ville det ikke tværtimod være lidt mere fornuftigt, at man nu indbød Folketingets partier til at drøfte, hvad det egentlig er, den går ud på?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Kim Andersen har gjort en hel del ud af den nærmere specificering, der skal være af den såkaldte kompensationsklausul. Jeg vil derfor gerne spørge hr. Kim Andersen, om han kan forestille sig, at man med den ordlyd, der er, kan fortolke det sådan, at det er muligt for staten efterfølgende at gå ind og lave f.eks. en øget kulbrintebeskatning. Det kunne f.eks. være i det helt oplagte tilfælde, hvor vi beslutter enten nationalt eller på europæisk plan at sænke selskabs-skatte, lad os bare sige til 25 pct., de er 30 pct. i dag; det vil jo give et tab for staten.

Ligger det inden for fortolkningsmulighederne i hr. Kim Andersens optik, at staten så kan gå ind og sige: Nu bliver den overnormale profit, der tilfalder DUC, så stor, at vi som ansvarlige for statens aktiver må gå ind og lave en særlig beskatning, der modvirker det her? Ligger det i hr. Kim Andersens øjne inden for fortolkningsmulighederne?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne starte med at give hr. Keld Albrechtsen en uforbeholden undskyldning. Hvis jeg er kommet til at udtrykke min tiltro til, at hr. Keld Albrechtsen kan stille begavede spørgsmål under udvalgsarbejdet, på en måde, så hr. Keld Albrechtsen har opfattet det som ros, trækker jeg hermed de ord tilbage. Jeg vil ikke sætte hr. Keld Albrechtsen i forlegenhed.

Må jeg så ikke sige til fru Anne Grete Holmsgaard og også til hr. Ole Stavad, som udøver

venlig virksomhed, hvad angår rådgivning i hjælpsomhed, at jeg vil udstrække min hjælpsomhed over for de igangværende forhandlinger til ikke her fra Folketingets side og fra Venstres side på nogen måde at gå ind i de afklaringer og de forhandlinger, der netop nu er i gang. Det synes jeg ville være meget utidigt.

Jeg er sikker på, at aftalens anden part er helt opmærksom på, at der foreligger et beslutningsforslag i salen, som førstebehandles i dag, og som gerne skulle andenbehandles på et tidspunkt inden jul, da aftalen har ikrafttræden den 1. januar 2004.

Kl. 10.45

Det er helt klart, at der er en meget overskuelig tidshorisont til at få afklaret kapitel 6-definitionerne. Det er jeg sikker på, at både A.P. Møller – Mærsk og forhandlerne fra statens side er fuldt ud opmærksomme på, og jeg er også sikker på, at det tilvejebringer den gensidige smidighed og også fra A.P. Møller – Mærsk side accept af, at der skal forhandles med alt, hvad der ligger i en forhandling, for at disse definitioner kan finde en detaljeret og klar afgrænsning, således at de kan foreligge afsluttede inden andenbehandlingen af beslutningsforslaget.

Det sagde jeg sådan set allerede i min ordførertale, kan jeg sige hr. Ole Stavad.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu var det jo altså hr. Kim Andersen selv, der startede med at lægge megen, megen vægt på de yderligere specificeringer af kompensationsklausulen, og jeg stillede sådan set et meget konkret spørgsmål, som jeg synes en politiker må kunne svare på.

Mener hr. Kim Andersen, at denne klausul kan fortolkes på en sådan måde, at staten efterfølgende vil kunne gå ind og lave beskatning, så staten får en rimelig gevinst af sine egne aktiver? Det er jo statens aktiver, det er jo ikke A.P. Møllers aktiver. Vi snakker om statens aktiver her. Det synes jeg egentlig er rimeligt at få et svar på.

Hvis hr. Kim Andersen så siger, at det vil han ikke svare på under denne her forespørgselsdebat, så vil jeg gerne have at vide: Vil han det under det beslutningsforslag, der kommer til drøftelse umiddelbart bagefter? Eller vil han udelukkende tale udenom? Har Venstre anden holdning til det her, end at det da er pragtfuldt? Privat skatteaftale, ih, hvor er vi glade. Vi var så kedede af det, da et flertal pålagde os at forhandle,

men ih, hvor er vi glade for, at en virksomhed er gået ind på det her felt og selv har givet lidt ved døren for at få 30 års ekstra garanti – efter vores mening mod, at dette Folketing overhovedet kan gå ind og beskatte Nordsøolien.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det er jo forunderligt, som ting kan blive udlagt forskelligt selv af en opposition, som søger at gøre fælles front. Hr. Ole Stavad og hr. Erik Mortensen klandrer mig for at være overtilfreds og råbe hurra, og fru Anne Grete Holmsgaard gør gældende, at jeg selv gik detaljeret ind i kapitel 6 i aftalen, kompensationsbestemmelserne.

Ja, jeg nævnte, at der i kapitel 6 omkring kompensationsbestemmelserne var ting, der var uafklarede og skulle forhandles, men jeg mener ikke, at jeg gik detaljeret eller indgående ind i dem. Jeg mener, at jeg nævnte, at her var en udestående opgave, som skulle løses samtidig med, at vi behandler beslutningsforslaget her i Tinget.

Jeg synes, at man så skal give ro til, at den behandling kan finde sted. Jeg er sikker på, at parterne er klar over, at der *skal* være en afklaring af kompensationsbestemmelserne, inden beslutningsforslaget kan færdigbehandles her i salen, og at beslutningsforslaget *skal* være færdigbehandlet, før loven kan træde i kraft, og at det er forudsat, at ikrafttræden er fra 1. januar 2004.

Men så synes jeg også, må jeg sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at vi som aftalepart må have den indstilling, og den har vi i hvert fald fra Venstres side, at parterne skal have fred og ro til at forhandle disse kompensationsbestemmelser. Men det er jo klart, som det er forudsat, at det skal være på en økonomisk afbalanceret måde og i det hele taget strikt i forhold til de hensigtsformuleringer, som ligger i aftalen, og som ligger til grund for den nærmere definition af kompensationsbestemmelserne.

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

To spørgsmål til hr. Kim Andersen: Synes partiet Venstre, at det er vigtigt at få fortolket eller justeret kompensationsklausulen, så den giver staten mulighed for, at man efterfølgende kan gå ind og beskatte på de tidspunkter, hvor der ser ud til

at være en overordentlig stor, overnormal profit for DUC på Nordsøaktiviteterne? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Synes hr. Kim Andersen, at det er økonomisk afbalanceret, hvis dette Folketing og kommende Folketing frem til 2040 – altså frem til et tidspunkt, hvor hr. Kim Andersen for længst sidder på plejehjem – er afskåret fra at gå ind og lave beskatning af statens egne aktiviteter?

Jeg må altså bare insistere på, at Nordsøolien er Danmarks, ikke A.P. Møllers. Vi sælger et aktiv til A.P. Møller. Synes hr. Kim Andersen virkelig, at det så er rimeligt at sige, at det kan vi ikke gå ind og forholde os til i de næste 40 år?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Venstre har den helt klare opfattelse, at det er overordentlig vigtigt, at kapitel 6 i aftalen, der omhandler kompensationsbestemmelserne, bliver udmøntet detaljeret og præcist, så de ikke kan gøres til grundlag for misforståelser, og så de er til at have med at gøre for en voldgift ved en eventuel fremtidig tvist. De skal defineres, de skal være præcise, og de skal kunne accepteres af begge parter.

Med hensyn til det økonomisk afbalancerede er det klart, at der skal definitionerne lægge op til det, som er aftalens intentioner om en stabil samfundsøkonomisk udvikling af olie- og gasinteresserne i den danske del af Nordsøen og med et større afkast til det danske samfund. Det er det, der ligger i aftalen. Det er det, der skal respekteres i definitionerne. Aftalen viser jo også, at vi fra nu at have nogle og fyrrer procent kommer op på at få omkring 61 pct. i det, der kaldes government take. Så der er altså i den grad tale om, at aftalen tilgodeser ønsket om et større økonomisk provenu til samfundet.

Olien er Danmarks ejendom, Danmarks ressourcer, siger fru Anne Grete Holmsgaard. Ja, men de er jo ikke noget værd, hvis ikke der er nogen, der har knowhow, teknologi og management til at finde ud af, hvordan man får kulbrinterne op til overfladen, og har risikovillig kapital i milliardstørrelsen parat til at skyde ind i efterforskning og indvinding. Det er jo disse forudsætninger, der i forening gør, at den ressource langt ude i undergrunden i Nordsøen er noget værd, for hvis ikke disse elementer var der i forening, så var olien og gassen ude i Nordsøen jo ikke i sig selv så meget værd.

Den operatøropgave kan staten ikke klare. Det kan A.P. Møller – Mærsk med dygtighed og med ansvarlighed. Det har de bevist i mange år, og det har vi tillid til at de fortsat vil gøre med den langsigtede, perspektivrige aftale, der her foreligger.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Erik Mortensen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører på dette felt, hr. Svend Auken, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Socialdemokratiet ser meget kritisk på dele af statens aftale med A.P. Møller – Mærsk, men i princippet er det bedst både miljø- og ressourcemæssigt at indgå en aftale med de nuværende bevillingshavere, hvis de økonomiske og de energipolitiske forudsætninger er til stede.

Det rummer mange problemer at lade en bevillingshaver skumme fløden frem til 2012 og derefter overlade resterne til andre selskaber, efter at staten først har måttet købe alt DUC-grejet i felterne. Men aftalen skal være i orden økonomisk og med hensyn til medindflydelse, og så må den ikke indeholde uacceptable bindinger for fremtidige Folketing.

De spørgsmål er vi stærkt optaget af at få svar på. Jeg håber selvfølgelig, at der er gode svar, og hvis ikke må vi tilslutte os ønsket om en strammere kulbrintebeskatning nu sammen med en åben udbudsrunde med hensyn til tiden efter juni 2012. Det vil være konklusionen.

Kl. 10.55

Næste punkt på dagsordenen er jo så beslutningsforslaget, hvortil der selvfølgelig vil være mange kommentarer til de enkelte punkter.

Med hensyn til Enhedslistens forslag til vedtagelse her har vi selvfølgelig drøftet det og er i princippet enige med Enhedslisten, men vi må også erkende, at substansen omkring salg af DONG faktisk er så løs i øjeblikket, at vi ikke føler, at vi kan stemme for, fordi det jo ikke er givet på nuværende tidspunkt, at DONG måske skal være operatør for staten i DUC. Det kunne også være f.eks. GEUS, det kunne være andre end DONG, så på baggrund af den usikkerhed kan vi ikke stemme for forslaget, men vi er meget opmærksomme på, hvad finansministeren, som er til stede her i dag, er i gang med måske også bakket op af ministeren.

Som tingene er i dag, vil Socialdemokratiet stemme blankt ved afstemningen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Erik Mortensen, fordi man i Socialdemokratiet meget velvilligt har behandlet det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat, og som jeg forstår at man dybest set faktisk er enig i.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Erik Mortensen, om den måde, regeringen har håndteret hele den her Nordsødiskussion på hele vejen igennem faktisk ikke er dybt problematisk, hvor man først forhandler hele sommeren over uden at ville inddrage partierne, hverken Socialdemokratiet eller Enhedslisten, i noget som helst. Så kommer man med en aftale, så vil man ikke besvare de spørgsmål, der bliver stillet, så siger man, at nu begynder man at forhandle klausul også uden at rådføre sig med Folketinget, og så kommer finansministeren et par dage før denne her debat med sin trussel om at sælge DONG. Hvorfor gør finansministeren det? Jeg kan ikke tolke det anderledes, end at det simpelt hen er for at lægge et pres på Socialdemokratiet.

Man truer simpelt hen Socialdemokratiet med, at hvis Socialdemokratiet ikke vil gå ind på den her aftale, så straffer man Socialdemokratiet ved at smide DONG ud med badevandet. Jeg tror desværre, det er sådan, at regeringen kører det her forløb, og jeg håber, Socialdemokratiet er meget opmærksom på det, fordi det eneste, der jo så er at gøre ved det, er at rette op på det efter et kommende valg, hvor flertallet i Folketinget forhåbentlig kan se anderledes ud.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg er meget enig med hr. Keld Albrechtsen i den første betragtning, og jeg sagde også i mit spørgsmål til hr. Kim Andersen, at vi var noget forbavsede over den forhandlingsteknik, som ministeren lagde for dagen. Den opgave, han fik, løste han ved at komme tilbage med en fuldt færdig aftale, som der angivelig ikke kan ændres noget som helst ved. Det var ikke den forhandlingsteknik, vi havde forestillet os.

Med hensyn til salg af DONG har jeg lidt svært ved at se, hvordan regeringen i givet fald kunne straffe Socialdemokratiet ved at sælge DONG. Vores stillingtagen til DONG's fremtid afhænger jo i høj grad af, hvilke aktiviteter DONG skal rumme. I dag rummer den jo mange aktiviteter, og jeg har også selv givet udtryk for, at i fremtiden kunne man godt forestille sig et DONG med andre og måske mere begrænsede

aktiviteter, hvor en af dem kunne være at være teknisk rådgiver for regeringen i DUC-selskabet.

Hvis det skal være resultatet, så kræver det jo i høj grad, at vi finder en løsning, der matcher det, som hr. Keld Albrechtsen nu fremsætter forslag om. Men vores stillingtagen er selvfølgelig baseret på, at der for os at se endnu ikke er nogen klare tendenser til, i hvilken retning salget af DONG skal gå, og derfor finder vi det nødvendigt at klappe hesten og stemme blankt i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil også godt spørge hr. Erik Mortensen om, hvordan den her sag nu skal behandles i udvalget. Baggrunden er, at jeg i Folketingssalen for nogle dage siden stillede spørgsmål om at få lavet nogle bestemte beregninger, så vi kunne få et grundlag for bl.a. at vurdere, om det rent faktisk giver staten væsentlig større indtægter end det nuværende beskatningssystem. Jeg vil også bede om, at vi får det sammenlignet med, hvis man havde indført kulbrinteudvalgets beskatningsmodel, og hvis staten selv havde hjemtaget koncessionen i 2012.

Kl. 11.00

Derfor vil jeg godt spørge, om ikke det må være rimeligt, at Folketingets Energipolitiske Udvalg får mulighed for at få lavet de beregninger, som Folketingets medlemmer ønsker. Jeg vil godt sige, jeg var dybt rystet over, at ministeren i Folketingssalen direkte nægter at udarbejde et svar på et konkret spørgsmål. Jeg håber at få tilsagn fra Socialdemokratiets side om, at sådan skal det ikke være under udvalgsarbejdet. Vi skal have svar på alle vores spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg er helt enig. Det var faktisk den første sejr, hvis der overhovedet er nogen sejre i det her spil, at sagen overhovedet er på dagsordenen i dag, for rent lovteknisk kunne den være kørt igennem Det Energipolitiske Udvalg og så være færdig. Men der var jo en kraftig opfordring fra et flertal i udvalget inklusive Dansk Folkeparti til at få den i salen i form af et beslutningsforslag. Det har vi så, og det kommer jo som næste punkt på dagsordenen.

Men jeg kan kun være enig med hr. Keld Albrechtsen i, og jeg ville også finde, at det var formålstjenligt, måske endda klogt af ministeren, også at rådføre sig lidt med repræsentanter fra oppositionen omkring den endelige udform-

ning. Det er en fantastisk stor sag, og den vil få fantastisk stor betydning for det kommende Folketing. Den gælder frem til 2042, og jeg vil også anse det for utrolig klogt af ministeren at høre på, hvad oppositionen måtte have at sige i denne sag, for man kunne måske godt forestille sig et regeringsskifte inden for de næste 42 år.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken, fru Aase D. Madsen.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil begynde med at oplyse om, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat. Det er totalt i modstrid med alle Dansk Folkepartis planer og planlægning på området med hensyn til, hvad der skal ske med DONG for fremtiden, og det ved hr. Keld Albrechtsen vist også godt.

I Dansk Folkeparti takker vi ministeren for den redegørelse, som et enigt Folketing besluttede skulle fremlægges inden den 1. oktober i år. At forhandlingerne ikke ligefrem har kørt som i olie og været nemme, tydede ministerens anmodning om 1 uges udsættelse på. Men nu ser vi resultatet, og det foreligger som en aftale med A.P. Møller – Mærsk, og den procedure er vi godt tilfredse med i Dansk Folkeparti.

Der er fundet en langtidsholdbar løsning, der giver arbejdsro i forbindelse med den 30-årige forlængelse af eneretsbevillingen fra 2012 til 2042 til A.P. Møller – Mærsk. En 30-årig periode er den normale koncessionsperiode i Nordsøen, hvor offshorevirksomhedernes investeringer i ny teknik og udbygning af felterne er meget store og omfattende. Den sikkerhed, som aftalen giver for disse langsigtede investeringer, vil allerede fra 2004 øge muligheden for at få mest muligt af olie- og gasreserverne pumpet op til gavn for Danmarks selvforsyningsmulighed med gas og olie i en længere årrække fremover.

Af redegørelsen fremgår med al tydelighed, hvor mange beregninger og parametre og skøn der skal indlægges for at få et billede af, hvor grænserne går for at finde frem til det, som vi her i Folketinget kalder en rimelig andel af vores fælles værdier i Nordsøen. Denne rimelige andel mener Dansk Folkeparti er indeholdt i den foreliggende aftale, oven i købet godt og vel.

Der er ikke tvivl om, at der også i den danske befolkning for langt den overvejende dels vedkommende bliver bakket op om denne aftale. Der er ligeledes en meget stor tiltro til og tillid til

A.P. Møller – Mærsk, der har haft et meget stort ansvar for, at vi i Danmark er selvforsynende med olie og gas og derudover har et overskud, der indbringer meget store eksportindtægter og betydelige mængder af valuta til den danske statskasse.

Kl. 11.05

Som et af hovedelementerne i aftalen indgår, at staten får en ejerandel i DUC på 20 pct. fra 9. juni 2012. Det vil sige, at staten nu sidder med ved bordet i DUC-koncernen, og det betyder også, at vi er medansvarlige for, hvornår sugerøret skal trækkes op af Nordsøen, når reserverne begynder at slippe op.

Men den 20 pct.s statsejede andel indebærer også, at vi skal tage problemet med hensyn til DONG og DONG's ejerskab op i forbindelse med netop de 20 pct. Jeg vil ikke sige, DONG skal eje det, men det skal i hvert fald klarlægges, hvad fremtiden er for DONG, samtidig med at vi får denne statsandel. Det får vi jo så lejlighed til at se på under udvalgsarbejdet, der kommer i forbindelse med selve aftalen, som jo er et beslutningsforslag, der skal behandles i Det Energitpolitiske Udvalg.

Som sagt, vi er i Dansk Folkeparti glade for, at det er lykkedes os at få en meget betydelig og afgørende positiv indflydelse på, at statskassen allerede nu fra 2004 og også fremover kan få et betydeligt merprovenu, hvilket hele tiden har været Dansk Folkepartis målsætning.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Allerførst en kompliment til fru Aase D. Madsen og Dansk Folkeparti for, at man den pågældende morgen allerede en halv time efter, at forslaget blev lagt frem, kunne tilslutte sig. Det er imponerende, må jeg sige.

Den danske befolkning skal have sin rimelige andel, og det har vi fået så godt og vel, sagde fru Aase D. Madsen. Vil det sige, at Dansk Folkeparti er indstillet på, at vi skal nedsætte kravene? Det må da sådan set indebære, at vi får for meget.

Jeg kan se, at fru Aase D. Madsen i Børsen i dag er refereret for, at man kan tilslutte sig aftalen helt og fuldt, og at der i givet fald kun kunne være rent juridiske ting, man kunne sætte spørgsmålstejn ved. Vil det sige, at alle andre spørgsmål, tekniske spørgsmål, indholdsmæssige og forståelsesmæssige spørgsmål osv., har Dansk Folkeparti nu helt og aldeles afklaret?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er det jo ikke sådan, at der i Dansk Folkeparti stilles krav til ordførerne om, at der skal være sammenhæng i det, de siger.

Men når man i Børsen i går kunne læse, at Dansk Folkeparti i morgen, altså under debatten her, vil opfordre regeringen til at sælge DONG i indeværende regeringsperiode – altså senest i løbet af 2 år skulle regeringen efter Dansk Folkepartis opfattelse have solgt DONG – og når fru Aase D. Madsen nu siger, at vi må rejse spørgsmålet, om det er DONG, der skal repræsentere staten i DUC efter 2012, må jeg indrømme, at ingenting giver mening mere. Fru Aase D. Madsen vil sørge for, at DONG bliver solgt inden 2005, og samtidig vil hun rejse spørgsmålet, om det er DONG, der skal sidde som statens repræsentant i DUC efter 2012. Hvad mener Dansk Folkeparti dybest set?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Hr. Erik Mortensen kom med en underlig udtalelse om, at jeg var ovenud tilfreds, at vi havde fået for meget. Selvfølgelig har vi ikke fået for meget. Den socialdemokratiske regering kunne jo ikke klare at få en aftale i land, og det har kostet det danske samfund, jeg tror, det er 10 mia. kr., så vi har måske et efterslæb. Så det går nok lige op, sagt til hr. Erik Mortensen.

Med hensyn til at jeg har udtalt mig om, at vi kunne gå ind for aftalen med det samme: Det passer jo ikke. Jeg sagde, vi var positive over for den. Oven i købet samme dag jeg havde set pressemeddelelsen, sagde jeg: Det rejser et problem. Kan vi f.eks. overvælte CO₂-afgifter på kulbrinte på DUC-koncernen? Hvad rejser der sig af problemer?

Kl. 11.10

Allerede ved første øjekast kunne jeg se, at det rejser problemer, og der var ingen, der sagde andet. Men når man ser et stykke papir, er det da klart, at man kan sige, det er positivt. Om sådan en stor og kompliceret aftale kan man da ikke sige: Der er ingen problemer. Det er der ingen fornuftig politiker der vil gøre. Og så kan man anse mig for fornuftig eller upolitisk, det er jo så op til hr. Erik Mortensen selv at bestemme.

Med hensyn til, om DONG skal sælges eller ikke skal sælges osv., osv.: Jeg brugte det som et udtryk for netop den usikkerhed, der ligger. Skal man lave et statsligt ejerselskab, som jeg flere gange har sagt? Skal der være et statsligt ejer-

selskab efter 2012 til denne andel, som vi får, og hvordan skal den så forvaltes? I det øjeblik man ikke laver om på DONG, ville det nok være naturligt – i gåseøjne – at det var DONG, der overtog det. Det er derfor, at vi skal tage den problematik op i det kommende arbejde i udvalget om beslutningsforslaget, og det står i min næste ordførertale, det kan hr. Keld Albrechtsen være sikker på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for det svar, for jeg må jo indrømme, at jeg var ved at få morgenkaffen galt i halsen, da jeg så i Børsen, at fru Aase D. Madsen havde krævet, at DONG skulle sælges, nærmest i løbet af den kommende nat, og det projekt var hun åbenbart også tæt på at få finansministeren lokket med på.

Nu kan jeg så forstå, at man i Dansk Folkeparti er på meget kraftig retræte i det spørgsmål, og det skal jeg absolut ikke kritisere, men tværtimod rose, hvis det er tilfældet. Nu har man i Dansk Folkeparti indset – sådan forstår jeg det – at det selvfølgelig er meningsløst at sælge DONG og så bagefter sætte en overvejelse i gang om, hvorvidt det er DONG, der skal sidde som statens repræsentant i DUC. Det giver naturligvis slet ingen mening, og derfor håber jeg så, at vi kan blive enige om, at det der med, at DONG skulle sælges i indeværende regeringsperiode, er noget, som har stået i Børsen, men det er ikke noget, Dansk Folkeparti vil fremture med under den kommende debat, som fru Aase D. Madsen var inde på.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu var Dansk Folkeparti jo sammen med bl.a. os, Socialdemokratiet og Enhedslisten med til at presse regeringen til overhovedet at gå ind i at forholde sig til en kraftigere beskatning af værdierne i Nordsøolien, så det underer mig egentlig, at Dansk Folkeparti er villig til at sælge sit eget skind så billigt.

Fru Aase D. Madsen sagde undervejs, at det var et fint resultat med de 20 mia. kr. ekstra i perioden frem til 2012, og lidt til endda, mente fru Aase D. Madsen. Men sidste år fik vi et svar på et af de mange spørgsmål, der er stillet i denne sag, der viste, at hvis man lavede det regnestykke, at man havde fjernet kulbrintebeskatningen med virkning fra 2003, så havde det givet staten et merprovenu på 3,4 mia. kr. – 3,4 mia. kr. – i

2003 og på 4,8 mia. kr. i 2004. Det er sådan cirka det dobbelte af det regnestykke, der ligger i ministerens aftale. Så synes fru Aase D. Madsen, at det er et rigtig godt resultat, når man har fået cirka det halve af det, man ville have fået ind, hvis man bare havde fjernet den helt urimelige kulbrintebeskatning?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er det *fradrag* på 250 pct., som fru Anne Grete Holmsgaard taler om.

Når man er SF'er, fra Socialistisk Folkeparti, har man jo ikke de store hensyn at tage til statens værdier, økonomisk ansvarlighed, ansvarlighed over for det firma, der er i Nordsøen, som vi fra Dansk Folkeparti er uendelig glade for og synes har gjort et godt og dygtigt stykke arbejde.

Vi finder et balancepunkt, hvor vi siger: Her kan bukserne holde. Det er en rimelig afbalance-ret løsning, det er en god løsning, og i den redogørelse, der ligger, er der jo utallige beregninger, hvor vi kan se, at i stedet for en nedadgående andel i overskuddet fra Nordsøen vil statens andel stige fra at være 40/60 til 60 til staten og 40 til DUC-koncernen. Jamen vi kan da ikke få noget bedre. Det er en langtidsholdbar løsning, hvor vi har overskudsdeling. I stedet for en krads beskatning får koncernen et incitament til at investere langsigtet og til at få et større overskud, og det får staten også.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg beklager, jeg kom til at kalde det kulbrinteskatten. Jeg mente selvfølgelig, hvad fru Aase D. Madsen også udmærket forstod, det særlige kulbrintefradrag.

Det er sådan set os, der er optaget af statens værdier, det er faktisk os, der slås for, at staten, samfundet får en rimelig andel af de værdier, som dybest set er samfundets egne. Og jeg kan altså ikke blive voldsomt imponeret over, at man kan indgå en frivillig aftale med et selskab, hvor man får lidt mere til staten og staten til gengæld giver afkald på sin indflydelsesret frem til 2040.

Jeg vil godt gentage mit spørgsmål til fru Aase D. Madsen, som jeg går ud fra kender det spørgsmål fra september sidste år og svaret på det: Er det en fair share at få 2 mia. kr. om året ekstra sådan cirka, når man ved at fjerne kulbrintefradraget kunne have fået det dobbelte på et område, hvor der er monopol? Det er ikke et

konkurrenceudsat område, det er jo et monopol-område. Er det en fair share, synes Dansk Folkeparti det?

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bad om ordet igen, fordi fru Aase D. Madsen ikke besvarede mit spørgsmål, som jo er det meget enkle, om ikke fru Aase D. Madsen vil være enig med mig i, at når man har den overvejelse, at DONG skal repræsentere staten i Dansk Undergrunds Consortium fra 2012, vil det være fuldstændig meningsløst, hvis man på nuværende tidspunkt gik ud og solgte DONG.

Det var bare det, og jeg forstod, at det sådan set også var den konklusion, fru Aase D. Madsen var nået frem til i dag. Og så sagde jeg, for nu at følge i hr. Kim Andersens fodspor, at så måtte fru Aase D. Madsen da have ros, hvis det var den konklusion, hun var nået frem til.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu må jeg hellere starte med hr. Albrechtsen, for ellers får jeg jo ikke i min ordflom tid til at komme med et svar.

Det er fuldstændig korrekt, hvad der står i Børsen. Dansk Folkeparti vil sætte al sin styrke ind på, at vi får DONG solgt i den nuværende regerings periode. Det er helt evident. Det er nu, der er det store opbrud på hele energisiden, det er nu, vi skal ind og hente den profit eller gevinst, som jo er et uartigt ord i hr. Keld Albrechtsens ordbog. Det er nu, vi skal ind og handle.

Hvorfor skal staten sidde med et højkommercielt selskab, hvor finansministeren oven i købet kan blive beskyldt for at spille dobbeltspil, fordi han både er lovgiver og ejer af et højkommercielt selskab. Den går ikke – ud med DONG! Så skal vi se, hvad vi skal beholde.

Det kan være, vi skal beholde ledningsnettet, infrastrukturen og andre af de værdier, som skal blive, og måske også, det ved vi ikke, et lille statsligt selskab, der beholder olie-værdierne; vi har jo også 20 pct. i de andre selskaber. Det ved vi ikke, men det er en situation, vi skal have afklaret nu, og derfor sætter jeg det hårdt op og siger: Skal det virkelig være DONG, der i 2012 skal sidde med statens ejerandel? Det er jo det, der er spørgsmålet. Men efter Dansk Folkepartis

mening skal DONG altså sælges, og det skal være snart.

Med hensyn til kulbrintebradragets størrelse, og at vi kunne have fået nogle milliarder ekstra: Det er da meget muligt, vi kunne det, men så er det første spørgsmål, om den øgede skattebyrde så ville forrykke hele det forhandlingsforløb, som man har været igennem. Hvis der var kommet en beskatning i stedet for en overskudsandel, kan det være, at der ikke ville have været incitamenter til at få den størst mulige andel op fra undergrunden. Det er jo et spørgsmål. Det er et politisk spørgsmål. Vil man tage det, eller vil man ikke? Dansk Folkeparti har taget det.

Kl. 11.20

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, der er én ting, jeg er enig med fru Aase D. Madsen i, og det er, at det er et politisk spørgsmål.

Jeg vil gerne spørge fru Aase D. Madsen: Er der noget som helst ud over eventuel politisk modvilje, der ville have forhindret det her Folketing i at lave skatteændringer for Nordsøen i indeværende koncessionsperiode, altså have fjernet det særlige kulbrintebradrag, som alle er enige om er en urimelig forvridning af skattesystemet, og have indført en beskatning uden samtidig at indgå en forlængelse af koncessionen på de 30 år, som ligger i den aftale, ministeren har indgået med A.P. Møller – Mærsk?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Til fru Anne Grete Holmsgaard: Vi lagde jo netop vægt på, da vi, De Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti, lavede beslutningsforslaget, at koncessionsforlængelsen skulle ses i sammenhæng med aftalen om et øget provenu fra 2004. Det var det mandat, vi gav ministeren. Fru Anne Grete Holmsgaard har selv stemt for det, og det er det, ministeren er kommet tilbage med.

Om den ene eller den anden form for beskatning skal være gældende, er jo så en smagssag. Vi er godt tilfredse med det, ministeren er kommet tilbage med, men selvfølgelig stiller vi da spørgsmål, når vi kommer til udvalgsbehandlingen, om det beslutningsforslag, der ligger til grund for aftalen. Det kommer vi tilbage til.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg lyttede også intenst til fru Aase D. Madsens ordførertale, hvor jeg hørte tilslutningen som uforbeholden.

Samtidig har fru Aase D. Madsen i sin supplerende besvarelse af de spørgsmål, der er stillet, jo lagt afgørende vægt på, at der sker en klar, ændret fordeling af den del af overskuddet, der i ministerens forudsætninger tilfalder staten og selskabet.

Vi har ikke afklaring i forhold til den klausul og muligheden for ændringer. Eksempelvis ved vi jo, at der er meget voldsomt tryk på selskabskatten, som fru Anne Grete Holmsgaard tidligere i dag har været inde på. Irland er nede på 12,5 pct.

Må jeg godt få afklaret, om den tilslutning, Dansk Folkeparti har givet, på samme måde som jeg hørte fru Marianne Jelved fra Det Radikale Venstre sagde under åbningsdebatten, selvfølgelig er under forudsætning af, at betingelserne og vilkårene opfyldes, så forudsætningerne for, at det, som fru Aase D. Madsen i sin egen besvarelse her i dag har lagt vægt på, også kan efterleves, også selv om der sker ændringer?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er ikke rigtig klar over, hvor hr. Stavad vil hen, men nu prøver jeg at svare på det, som hr. Stavad sagde. Det var noget med selskabsbeskatningen. Det er jo en generel skat. Vi kan her i Folketinget bestemme, at selskabsbeskatningen skal sættes op, og så bliver den også sat op på Nordsøen, ingen tvivl om det.

Men med hensyn til de specifikke skatter, der direkte rammer Nordsøen, som vi siger, må det balanceforhold, som ligger i aftalen, ikke ændres. Hvis der kommer en ny regering, jeg tør ikke nævne, hvilken farve den har, som siger, at forholdet 60/40 til fordel for staten skal være 80/40 i stedet for, så ødelægger man det balanceforhold, der ligger i aftalen, og det vil vi altså ikke være med til over for A.P. Møller-koncernen. Når vi har en aftale, så har vi en aftale.

Men selvfølgelig: Er der problemer med skatteudskrivningsretten, er der problemer i den der kompetenceklausul, er der problemer med grundloven på nogen måde, er det da klart noget, vi skal se på. Den del af kapitel 6, som man kalder den, er ikke udformet endnu. Det er jo netop det, vi skal se på – det siger ministeren – og det har vi alle sammen været enige om.

Kl. 11.25 (Kort bemærkning).

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil da godt starte med at beklage mine manglende pædagogiske evner og så prøve igen. Trenden er jo ikke, at selskabsskatten er gået op. Den danske selskabsskat er igennem en årrække faldet fra 50 til i dag 30 pct.

Den kulbrintebeskatning, som ligger i den her aftale, er bygget oven på en selskabsskat, der forudsættes at være 30 pct. Det er de beregninger, som fru Aase D. Madsen henviser til, der giver den fordeling, som ministeren også når frem til.

Hvis nu Danmark af internationale årsager for at klare sig i en samlet konkurrence osv. må nedsætte selskabsskatten til f.eks. 20 pct., så falder den statslige andel her. Det betyder voldsomt meget, og derfor er mit spørgsmål: Vil fru Aase D. Madsen sammen med os andre også insistere på, at den klausul, der er indbygget i den her aftale, skal give mulighed for at hæve de specifikke skatter med de 10 pct., sådan at det, man kalder government take, altså statsdelen i den situation bliver uændret, og at aftalen ikke kan undergraves, fordi vi tvinges til at nedsætte de generelle skatter?

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Nu vil vi i Socialdemokratiet i hvert fald ikke stille krav om en fordeling, der hedder 80/40, for så får vi problemer med vores lommeregne, men det er nu en helt anden side af sagen.

Jeg vil gerne spørge, om fru Aase D. Madsen kunne forestille sig, at der på EU-plan, europæisk plan eller i en anden form internationalt bliver gennemført en generel CO₂-beskatning. I og med at vores olieaktiviteter i Nordsøen jo ikke er underlagt CO₂-kvoter, vil en sådan ændring i givet fald være i strid med en beskatning, som specifikt vedrører kulbrinteudviklingen i Nordsøen.

Der er så mange vinkler på det, og det var også det, jeg startede med at sige i mit første spørgsmål. Hvordan kan man være så sikker på, at alle de her detailspørgsmål er afklaret? Her ligger jo et, som meget vel kunne være noget af en bombe under hele økonomien i Nordsøen.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er så glad for, at Socialdemokratiet kommer med alle disse detailspørgsmål. Det er jo netop noget, som Socialdemokratiet kan få opklaret under udvalgsbehandlingen, ikke spor problem i det.

Desforuden er der kompensationsmodellen med hensyn til de forskellige selskaber, og hvordan den skal klares, når man sætter selskabsbeskatningen ned.

Og med hensyn til CO₂-kvoter, som man ikke har i Nordsøen: Det ved Dansk Folkeparti udmærket godt, og det var netop også derfor, vi allerede spurgte, da vi så pressemeddelelsen.

Der er f.eks. udefrakommende miljøskatter fra EU. Hvordan påvirker de det? Hvordan påvirker det den aftale, der ligger? Det er jo alt sammen noget, vi skal se på i forbindelse med kompensationsmodellen.

Og så vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiet pudser lidt glorie her i denne forsamling. Hvorfor har man dog ikke selv, da man havde magten til det, forhandlet en bedre aftale? Man havde jo magten til det. Man kunne jo bare have gjort det. Man har oven i købet et efterslæb.

Det er da kun Dansk Folkepartis fortjeneste, at der nu kommer penge i kassen. Den nuværende regering var også svær at slæbe til truget, så jeg har ikke spor samvittighed over det, tværtimod. Dansk Folkeparti er stolt af det, vi gør i dag, og det vil vi være fremover. Og så kan hr. Ole Stavad og hr. Mortensen stille spørgsmålene i udvalget, så får de svar.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er ked af, at fru Aase D. Madsen bliver så opbidset, for det er sådan set af en meget saglig interesse for et helt generelt spørgsmål, nemlig spørgsmålet, om det, fru Aase D. Madsen i dag har sagt på Dansk Folkepartis vegne, er et uforbeholdent tilsagn om at støtte aftalen, uafhængigt af hvad der måtte komme ud af de forhandlinger, der foregår i øjeblikket.

Kl. 11.30

Jeg mener ikke engang, at det er en god støtte til ministeren at give sådan et uforbeholdent tilsagn. Det har jeg så forsøgt at eksemplificere, så fru Aase D. Madsen kan se problemet, fordi fru Aase D. Madsen selv har lagt vægt på, at man får den fordeling. Derfor synes jeg jo, at det er et centralt spørgsmål i den fase, vi er i nu.

Jeg forlanger ikke på nuværende tidspunkt noget specifikt svar på et specifikt spørgsmål, men jeg forventer en klar tilkendegivelse af, om Dansk Folkeparti har nogle forudsætninger, der skal være opfyldt på de områder, som endnu ikke er opfyldt, som er uafklarede i forhold til det tilsagn, man har givet.

Det synes jeg er ret afgørende også for ministeren i de forhandlinger, som ministeren sidder i for øjeblikket, og jeg tror da, at det, at man stiller nogle ret klare forudsætninger op, også vil være en støtte til ministerens forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg kan love hr. Ole Stavad, at de forudsætninger, som Dansk Folkeparti ønsker opfyldt, går vi ikke til hr. Stavad med. Dem går vi ganske stille og roligt til ministeren med. Det skal hr. Ole Stavad overhovedet ikke være bekymret for. Det klarer vi helt godt.

Til det, at vi måske giver koncernen et våben i hænde i den forhandling, der skal ske om ud-møntning af kompensationsparagraffen: Det gør vi da ikke, der er da ingen, der ved, hvad vi ønsker, og hvad vi taler med ministeren om. Jeg regner da også med, at hr. Ole Stavad har en adgang til at tale med ministeren om Socialdemokratiets ønsker. Det er da ikke noget, vi lægger åbent frem netop i en forhandlingssituation, hvilket hr. Ole Stavad jo selv lægger så stor vægt på.

Med hensyn til at jeg er ophidset: Det er jeg ikke. Jeg er engageret, og det synes jeg godt at en politiker må være. Hr. Ole Stavad er jo også en gang imellem lidt oppe på mærkerne, ikke?

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Helle Sjelle (KF):

Det danske olie- og gaseventyr må man sige har udviklet sig ganske positivt. Det er et eventyr, der har bidraget positivt til vores energiforsyning og vores betalingsbalance, og som har skabt arbejdspladser og erhvervsudvikling. Derfor er det heller ikke unaturligt, at Folketinget drøfter de fremtidige rammer for indsatsen vedrørende olie- og gasressourcerne i Nordsøen.

Ved Folketingets forespørgselsdebat i februar om beskatning af olie- og gasressourcer blev det også vedtaget, at man skulle undersøge mulighederne for, at staten kunne få en større andel af

værdierne for produktionen af olien og gassen i Nordsøen.

Derfor har regeringen haft forhandlinger med A.P. Møller, og de forhandlinger har så resulteret i en aftale, der betyder, at staten kan se frem til at få 61 pct. af overskuddet fra Nordsøen, samtidig med at A.P. Møller får mulighed for at fortsætte arbejdet i Nordsøen frem til 2042.

I Det Konservative Folkeparti er vi glade for, at ressourcerne i Nordsøen kan udnyttes måske endnu bedre, end de er blevet før. Vi er således meget glade for resultatet, og vi synes, at man har fundet den rigtige balance mellem på den ene side at sikre staten flere penge og på den anden side sikre, at det fortsat er attraktivt at indvinde olie og gas i Nordsøen.

Derudover er det også en aftale, der indebærer, at kulbrinteskatten strammes, at staten frem til år 2012 modtager 20 pct. i overskudsdeling fra A.P. Møller, og at staten fra 2012 også indtræder som partner med en ejerandel på 20 pct. Dertil kommer så også, at royalty afskaffes fra 2004 og rørledningsafgiften modregnes i kulbrinteskatten frem til 2012, hvorefter den afskaffes.

Derfor skal der heller ikke være nogen tvivl om, at vi fra Det Konservative Folkepartis side er meget tilfredse med den aftale, der ligger. Vi er derfor også meget tilfredse med den redegørelse, som ministeren har givet, og det resultat, som den indebærer.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at fru Helle Sjelle kom til at sige, at kulbrintebeskatningen strammes. Det, der ligger i aftalen, er jo, at beskatningsprocenten for kulbrinteskatten nedsættes, så det er faktisk det modsatte.

Derfor vil jeg godt spørge: Hvorfor har regeringen ikke lagt det til grund, som kulbrinteudvalget kom med i sin tid, hvor man fremlagde forslag om en beskatningsmodel, hvor man ikke nedsatte skatteprocenten, men hvor man fjernede fradragene?

Det er jo sådan, at hvis man investerede 100 kr., kunne man trække 250 kr. fra i skat. Nogle af os, der har betalt børnebidrag i mange år, kunne da i og for sig godt tænke os en ordning, hvor vi, hvis vi betaler 100 kr., så trækker 250 kr. fra i skat. Så jeg synes sådan set, at A.P. Møller har fået så rigeligt.

Hvorfor har man ikke brugt den model, som der lå et forslag om, og som var indlysende meget bedre end det, ministeren er nået frem til vedrørende A.P. Møller?

Så vil jeg gerne spørge: Kan vi i det mindste ikke få en garanti for, at vi får gennemregnet tingene, så vi kan sammenligne og dermed også tage stilling til, om de påstande, ministeren kommer med, er korrekte?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Vi er, som jeg sagde i min ordførertale, meget tilfredse med den aftale, der ligger. Derfor har vi heller ikke gjort os yderligere tanker om at begynde at komme nærmere ind på de ting, som hr. Keld Albrechtsen fremførte i sit indlæg. Vi er godt tilfredse med de aftaler, som regeringen er kommet frem til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er det jo nok i almindelighed sådan, at hvis A.P. Møller er godt tilfreds, er Det Konservative Folkeparti også godt tilfreds. Det er en politisk holdning, og den kan man have.

Det, der bekymrer mig, er, at ministeren ikke vil svare, når vi stiller spørgsmål om at få lavet sammenligninger og få rejst spørgsmålet om, hvorfor man f.eks. ikke fulgte kulbrinteudvalgets forslag, men valgte en dårligere løsning. Og hvor er egentlig sammenligningen mellem det, ministeren har aftalt med A.P. Møller, og den nuværende lovgivning, hvis man forudsætter en højere oliepris, f.eks. 28 dollar? Det spørgsmål ville ministeren ikke svare på. Han i stod spørgstiden og sagde, at det ville han simpelt hen ikke svare på.

Derfor vil jeg gerne bede om, at Det Konservative Folkeparti, selv om man har deponeret sin politiske handlekraft henne hos A.P. Møller, dog i det mindste giver tilsagn om, at vi får besvaret de spørgsmål, vi stiller, og får lavet de beregninger, så vi kan sammenligne det, ministeren har lavet, med de alternative muligheder, som findes.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi bestemt ikke har deponeret vores handlekraft hos A.P. Møller. Men derfor kan vi jo godt mene, at det er en udmærket aftale, der ligger på nu-

værende tidspunkt. Den aftale giver faktisk et ganske pænt resultat, hvad angår vores beskatning af de fremtidige naturressourcer, der er i Nordsøen. Og det synes jeg at vi kan være godt tilfreds med.

Og så må man sige, at den beskatning af kulbrinte, som hr. Keld Albrechtsen også nævner, jo ikke har givet noget væsentligt indtil nu.

Formanden:

Så er der en sidste kort bemærkning til hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når kulbrintebeskatningen ikke har givet noget væsentligt indtil nu, er det jo, fordi der har været disse enorme fradrag. Det er klart, at hvis man har disse enorme fradrag, bliver der ikke noget overskud at beskatte. Derfor har den ikke virket.

Men forslaget fra udvalget var jo netop, at man skulle afvikle disse enorme fradrag og dermed få et overskud at beskatte. Så skal man da ikke sætte skatteprocenten ned, sådan som det ligger i aftalen. Det, der er den fejl, som ministeren har begået, er, at han har sat skatteprocenten på kulbrintebeskatningen ned og derfor får en mindre beskatning, end han kunne have fået. Det er en ren foræring til A.P. Møller.

Mit spørgsmål er bare: Kan vi ikke godt få regnet det igennem, så vi kan se, hvad staten har tabt på, at ministeren ikke har fulgt udvalgets forslag, men til gengæld foræret A.P. Møller en nedsat skatteprocent?

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Hr. Keld Albrechtsen er velkommen til at stille alle de spørgsmål til ministeren, som han har lyst til. Det er der jo ikke nogen der forbyder hr. Keld Albrechtsen at gøre. Det kan han jo bruge sin fremtidige indsats til her i Folketinget.

Med hensyn til beskatningen er der bare at sige, at på nuværende tidspunkt ligger den på 73 pct., hvad angår marginalskatten. Det synes vi faktisk er ganske pænt.

Som jeg sagde tidligere, må man også sige, at den aftale, der ligger på nuværende tidspunkt, kan vi, uanset hvordan vi vender og drejer det, ikke komme uden om, giver en højere indtægt til staten, end den har gjort tidligere.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF finder vi den aftale, ministeren har lagt på bordet, klart utilfredsstillende. Det er der især to grunde til.

Den første grund er kompensationsklausulen, som vi finder helt urimelig, for den binder ikke bare dette Folketing, men også kommende, nemlig helt frem til 2042. Det er i den sammenhæng meget godt at prøve at lukke øjnene og forestiller sig, hvor længe det egentlig er, den lægger en binding på Danmarks folkevalgte repræsentanter. Det er lige så lang tid, som når vi ser tilbage til, at den første eneretsbevilling blev givet, og der ved vi, at situationen har forandret sig meget undervejs. Vi ved også, at tidligere Folketing og regeringer har været inde at ændre på den daværende aftale.

Så det at gå ind nu og sige ja til en aftale, hvor der er en kompensationsklausul, der reelt forhindrer, at man kan gå ind og ændre det frem til 2040, er det samme som fuldstændigt at lukke øjnene for de seneste 40 års erfaringer. Det finder vi urimeligt, og vi finder det også uforståeligt, at så mange partier kan sige ja til det.

Den anden årsag er, at vi mener, at aftalen, som den ser ud, giver et for ringe merprovenu til staten i den indeværende bevillingsperiode. Vi taler jo om et område, hvor der er eneret, det vil sige, at vi taler om et monopolområde. Vi taler også om et område, hvor den, der har koncessionen, har mulighed for et overordentlig stort overskud, bl.a. hvis oliepriserne stiger, og vi ved, at oliepriser er meget svingende.

Vi ved også, at de forskellige ekspertredegerelser, senest kulbrinteudvalgets rapport, der har været, og de svar, der er givet af skatteministre, alle sammen peger på, at der er mulighed for et væsentlig større provenu for staten, uden at man på nogen måde kan sige, at det er ublu over for det selskab, der opererer ude i Nordsøen. Det er jo ikke et spørgsmål om, at de ikke vil få et rimeligt afkast. De vil få et overordentlig godt afkast, også hvis man øger statens andel af overskuddet fra aktiviteterne i Nordsøen.

Jeg synes i hvert fald, at de ordførere, der står og taler om, at 60 pct., hvis det altså overhovedet realiseres, er vældig godt, bør tænke på, at det her jo ikke er hr. og fru Hansens skattebillet. Det er altså milliardværdier, som ikke er konkurren-

Når man tænker på, hvor meget der ellers bliver gjort ud af på alle mulige andre områder at sikre, at man i forbindelse med salg og handler og indkøb skal sikre sig, at der er udbud og der er konkurrence på markedet, er det jo rimelig ubegribeligt, at man på det her område fra et flertals side indtil videre er indstillet på bare at sige: Jamen juhu, det er da vældig godt med 2 mia. kr. ekstra. De 2 mia. kr. er jo sådan set bare det, som staten har mistet de foregående år, hvor statens andel er gået ned ad bakke.

Kl. 11.45

Vi er selvfølgelig på det rene med, at der findes en øvre grænse, hvis man fortsat vil have olieudvinding i Nordsøen. Set med vores øjne er det ikke vigtigt, at man holder takten på det niveau, som den er på i øjeblikket. Vi synes faktisk, at det ville være mere rimeligt at tænke langsigtet og spare på vores ressourcer i Nordsøen, både på olie og gas, men selvfølgelig er der under alle omstændigheder et øvre loft. Men med denne her aftale bliver det jo ikke engang afprøvet, hvor det øvre loft er, og det finder vi fuldstændig utilfredsstillende.

Jeg vil da sige, at 2 mia. kr. var til at leve med som dog et lille skridt på vejen, hvis der ikke samtidig var tale om en kompensationsklausul, som gør det umuligt efterfølgende at komme igen, når det først er gået op for flertallet, hvor billigt de har solgt ud af statens aktiviteter.

Formanden:

Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Olien i den danske del af Nordsøen er bundet i kalk. Den består af mikroskopiske dråber, der gennem millioner af år har lagret sig i det hvide kridt – indtil for ganske nylig utilgængelig for udvinding og anvendelse. Olien i Nordsøen er ikke en stor frit tilgængelig olielomme, hvor man billedligt talt stikker sugerøret ned og suger olien op.

Jeg nævner dette geologiske udgangspunkt, fordi det er af helt afgørende betydning for, hvordan man vurderer den historie og de aftaler, der knytter sig til den danske olie i Nordsøen. Det har krævet en teknologiudvikling af uhyre dimensioner overhovedet at være i stand til dybt under havoverfladen under gigantiske tryk at spule de små dråber olie ud i vandrette olierør og op til overfladen. Og i de næste 40 år vil udbyttet af oliefelterne på samme måde være fuldstændig afhængigt af, hvor meget vi kan ud-

vikle teknologien, og hvor godt vi kan tilrettelægge udvindingen.

Det taler for en aftale, der er langsigtet, og det taler for en aftale, der drager fuld nytte af de ganske enestående erfaringer, vi har fået på dansk grund med netop denne teknologiudnyttelse.

Det er sådan en aftale, staten har fået med A.P. Møller, vel at mærke en aftale, der samtidig sikrer staten næsten to tredjedele af overskuddet fra nu af og fire årtier frem; ikke mindst provenuet de næste 5 år ventes at være meget højt og også derfor er det glædeligt med en langsigtet, frivillig aftale, der også øger statens udbytte på kort sigt.

Med aftalen sikres et langt mere robust beskatningsgrundlag. Det meget voldsomme fradrag på 250 pct. i kulbrintebeskatningen er nu sat ned til 30 pct. Staten er sikret en ejerandel fra 2012 på 20 pct. og indtil da 20 pct.s overskudsdeling. Til gengæld er selve kulbrintebeskatningen sat ned fra 70 til 52 pct.

Men det afgørende ved denne konstruktion er i modsætning til tidligere, at uanset hvad produktionen bliver, uanset om nye forekomster mod forventning skulle dukke op, uanset at teknologiudviklingen måske overrasker positivt, hvilket til gengæld er ret sandsynligt, og uanset olieprisen, så vil staten være sikret næsten to tredjedele af overskuddet.

Hertil siger kritikerne af aftalen: Jamen måske ville vi få endnu mere, hvis vi satte hele koncessionen for 2012 i udbud. Andre siger: Hvorfor nationaliserer vi ikke hele molevitten, så danskerne får hundrede procent af hele overskuddet?

Her mener jeg, at kritikerne forregner sig, for kun ved at sikre sig en aftale med de nuværende operatører kan vi sikre en velplanlagt, langsigtet udvinding og teknologiudvikling, der baserer sig på den viden, der er samlet i de sidste 40 år.

Hvis vi tog koncessionen i udbud fra 2012, skulle staten først forhandle en overtagelsespris for alle platforme og rigge, det skulle medgå i udbuddet, og den nuværende koncessionshaver vil have et kraftigt incitament til at udvinde så meget olie som muligt indtil 2012, hvilket ikke nødvendigvis vil give det bedste samlede resultat. Endelig vil staten og den fremtidige koncessionshaver stå med ansvaret for fjernelse af alle platforme i 2042, en opgave, der er anslået til 8 mia. kr.

Hvis vi nationaliserede hele koncessionen, skulle staten også købe alle de gamle platforme

af A.P. Møller. Derefter skulle der opbygges selskab, der både havde kompetencen og den betydelige risikovillighed til at foretage investeringer samt påtage sig det fulde ansvar for nedtagning af platforme og rigge. Jeg tror ganske enkelt ikke, at en sådan løsning ville kunne betale sig for det danske samfund.

Nu har vi fået en aftale, hvor staten kvit og frit kan tage op til to tredjedele af overskuddet.

Når alt dette er sagt, er det til gengæld også klart, at Det Radikale Venstre kan tilslutte sig denne aftale under den udtrykkelige forudsætning, at der ikke viser sig nogen problemer med grundloven, og at den kompensationsaftale, der er indeholdt og endnu ikke færdigforhandlet i aftalen, ikke anfægter Folketingets suverænitet og ret til at pålægge alle selskaber i Danmark generelle skatte- og miljøafgifter, herunder CO₂-kvoter.

Kl. 11.50

Vi har fuld respekt for, at andre partier ønsker at tage en længere diskussion af disse forhold. Faktisk er det helt rart, at der er andre, som for en gangs skyld er mere i tvivl, end vi er. Hos Det Radikale Venstre tager vi imidlertid demokratiets spilleregler alvorligt. Vi tillader os at gå ud fra, at regeringen ikke fremlægger en endelig aftale for Folketinget, som på nogen måde kan anfægtes i forhold til grundloven. Vi forstår da også, at både Kammeradvokaten og Justitsministeriet foreløbig har godkendt aftalen.

Aftalen mellem den danske stat og A.P. Møller sikrer det danske samfund en meget stor indtægt i de næste mange år. Det Radikale Venstre er glade for at få denne lejlighed til at drøfte aftalen for åbent tæppe, for der er efter vores bedste overbevisning ikke noget at skjule.

Til sidst vil jeg gerne tilkendegive, at det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat, kan Det Radikale Venstre ikke støtte. Det skyldes dels, at vi synes, det er for tidligt at lægge sig fast på, hvordan Danmark skal repræsenteres i et ejerskab i 2012, dels, at Det Radikale Venstre godt kan forestille sig et salg eller et delvist salg af DONG på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Martin Lidegaard var helt overbevist om, at det ville være en dårligere løsning, hvis staten selv overtog eneretsbevillingen i 2012, og han kom så med forskellige betragtninger om, at vi også skulle overtage oprydningen og sådan nogle ting.

Vi har jo bedt om at få regnet igennem, hvad situationen vil være for staten og for skatteyderne, hvis vi selv overtager det, for med den ekspertise, som DONG har, er det jo ikke noget problem. Der er nogle, der får det til at lyde, som om der ikke er andre i verden end A.P. Møller, der kan hive olie op af havet, men det gør DONG og mange andre selskaber for den sags skyld dygtigt. Det er altså ikke sådan, at A.P. Møller er et enestående mirakel inden for olieudvikling på verdensplan; lad os nu lige falde lidt ned på det!

Jeg vil gerne spørge hr. Martin Lidegaard: Vil Det Radikale Venstre være med til, at vi får lavet den beregning, sådan at vi kan sammenligne og se, om hr. Martin Lidegaard virkelig skulle have ret i, at det ville være dårligere for skatteyderne med en statslig overtagelse i 2012? Så er jeg villig til at lade det bero på, hvad beregningerne viser, men kan vi ikke være enige om, at vi i hvert fald skal se disse tal?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Martin Lidegaard angående den del, der handler om kompensationsklausulen. Så vidt jeg hørte det, sagde hr. Lidegaard, at Det Radikale Venstre naturligvis er optaget af, at man ikke fik tilsidesat kommende Folketings mulighed for at gå ind og beskatte.

Der røg et generelt beskatningsord med, og det gjorde mig lidt usikker, for hr. Lidegaard er vel af den opfattelse, at staten også fremover må have mulighed for at gå ind og lave beskatning for Nordsøen i tilfælde, hvor det viser sig, at der er tale om en urimelig fordeling af A.P. Møller – DUC's provenu og statens provenu.

Det vil jeg næsten med den holdning, som Det Radikale Venstre generelt har, gå ud fra at hr. Lidegaard mener, men det vil jeg meget gerne have belyst gennem et svar.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Keld Albrechtsen spurgte, om Det Radikale Venstre vil støtte beregninger af forskellige scenarier, herunder internationalisering. Jeg kan kun sige, at i den demokratiske proces vil Det Radikale Venstre altid støtte ethvert partis ret til at stille de spørgsmål og få lavet de beregninger, hvor jeg så til gengæld må tilføje, der med rimelighed kan laves, for det er klart, at vi er ude i nogle fremtidsscenerier og nogle ting, som vil

være behæftet med stor usikkerhed. Det synes jeg er fair nok at man skylder at sige.

Det gælder også vores, om jeg så må sige, beregninger. Fremtiden er jo som bekendt svær at spå om, men man skal selvfølgelig forsøge, så vidt man overhovedet kan, at tilgodese de beregninger og den klarhed, som hr. Keld Albrechtsen efterlyser. Det er jeg helt enig i.

Jeg betragter heller ikke A.P. Møller som et mirakel, men jeg vil nok sige, at man vel godt kan tillade sig at sige, at den teknologiudvikling, som A.P. Møller har forestået i Nordsøen, er ret enestående i verden. Jeg er i hvert fald ikke bekendt med, at andre selskaber på tilsvarende måde har gjort det, og det er vel også derfor, at de i dag kan eksportere deres viden til Qatar og andre steder i verden.

Kl. 11.55

Til fru Anne Grete Holmsgaard vil jeg sige, at der er intet over eller ved siden af Folketinget, og Folketinget kan aldrig pålægges ikke at gennemføre nogen love ude i fremtiden, heller ikke noget som helst skattegrundlag, hverken generelt eller specifikt. Det er indlysende. Sådan er det.

Det, der er diskussionen, er jo, om man i fremtiden skal binde staten til en kompensation. Her vil jeg gerne afvente de endelige forhandlinger. Det er klart, at vi skal være meget opmærksomme på, at sådanne aftaler ikke på nogen måde kan tolkes som en binding af Folketinget. Det er vi meget opmærksomme på i Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det ville være fint, hvis vi kan være enige med Det Radikale Venstre om, at Folketinget ikke skal kunne bindes og afskæres sin ret til at indføre f.eks. en ændret kulbrintebeskatning. Det synes jeg ville være fint. Det er jo det, vi har prøvet på at få regeringen til at forstå.

Så vil jeg godt spørge: Hvis vi så er enige om, at vi selvfølgelig inden for rimelighedens grænser skal sammenligne spørgsmålet om en samfundsovertagelse i 2012 med den model, som ministeren har valgt – det kan vi jo så være enige om, og jeg vil gerne sige tak for, at vi skal have lavet disse beregninger – vil hr. Lidegaard så ikke også indrømme, at det er for tidligt at tage stilling til, om den ene model er bedre end den anden?

Jeg vil godt være med til, at vi ser beregningerne, og så tager vi stilling, men jeg synes ikke,

at det er fornuftigt af hr. Martin Lidegaard, at han på forhånd har draget den konklusion, at staten vil få mindre ud af selv at overtage det, for alle tal tyder altså på det modsatte. Så kunne hr. Lidegaard og jeg ikke indgå den aftale, at nu får vi beregningerne, og så tager vi stilling til, hvad der er det bedste?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, at som jeg og de fleste andre læser grundloven, er der ikke nogen, der kan binde Folketinget i al fremtid, heller ikke 40 år frem. Så længere er den diskussion efter min bedste overbevisning ikke. Og sådan har jeg også hørt og læst aftalen.

Hvad angår hr. Keld Albrechtsens beregninger og ønske om beregninger, vil jeg sige, som jeg også nævnte før, at jeg tror, det bliver svært at lave en fuldstændig objektiv beregning af, hvad en nationalisering af Nordsøen i 2012 vil føre til, og få belyst, hvad det vil kunne give og ikke kunne give. Men jeg vil skyde på, at vi vil nå til samme situation, som vi står i i dag, nemlig at Enhedslisten på forhånd uden at kende resultatet af disse beregninger er meget skeptisk indstillet, og at vi fra radikal side er ret overbeviste om, at det bedst kan betale sig at bygge på de erfaringer, der er kommet gennem de sidste 40 år derude.

Jeg vil ikke stå her og udelukke, at hvis der skulle komme en mirakelberegning, som kan tage forskud på hele scenariet for 2012 osv., vil vi aldrig nogen sinde kunne overbevises om andet, men jeg må sige, at jeg har meget svært ved at se, at man kan opstille en sådan beregning.

Jeg vil ikke hindre hr. Keld Albrechtsen i at prøve at få lavet en sådan beregning, men jeg vil tillade mig at stille mig stærkt tvivlende over for, at vi nogen sinde kan få et grundlag, der vil være så sikkert, at det vil anfægte den radikale holdning i denne her sag.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Martin Lidegaard var inde på, at der var nogle udgifter til oprydning, nemlig 8 mia. kr., så er der en udgift til overtagelse af nogle boreanlæg – det kender jeg ikke tallet på, men det

kan vi få af ministeren – og så ved vi, at der i hvert fald er 27 mia. kr., men hvis olieprisen bliver højere end det, der er forudsat af ministeren, og det er meget sandsynligt, er der væsentlig mere end 27 mia. kr.

Det tyder på – alt tyder på – at hvis staten i stedet for at have en ejerandel på 20 pct. har en ejerandel på 100 pct., vil staten få de 27 mia. kr. minus de 8 mia. kr. Det regnestykke ser jo godt ud for staten. Det må hr. Martin Lidegaard da medgive mig. Derfor overrasker det, at hr. Martin Lidegaard sådan på forhånd kan antage, at det vil være dårligere. Det overrasker mig.

Derfor håber jeg bare, at når vi har set den beregning, kan vi være enige om at se helt fordomsfrit på det. Hvis jeg skulle tage fejl, må jeg jo bøje mig. Men det glæder mig, hvis Det Radikale Venstre vil være så fordomsfrit, og jeg vil gerne anerkende, at det jo er et fordomsfrit parti, at man vil tage sin holdning op til revision, hvis man kan lade sig overbevise af de konkrete tal. Det er bare det, jeg efterlyser.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Keld Albrechtsen for nu at gå lidt ned i substansen, for hele tankegangen bag Enhedslistens ræsonnement i denne her sag bygger jo på sugerørsfilosofien. Altså staten sejler ud med en båd, stikker et rør ned og suger op. Sådan har det ikke været indtil nu, og sådan bliver det heller ikke i fremtiden. Hvor meget olie det danske samfund kan få op af den danske undergrund fra nu af og i de næste 40 år vil ene og alene afhænge af, hvor dygtigt vi gør det.

Min tro er, at vi samlet kan få mere olie op ved at lave en langsigtet aftale med den nuværende koncessionsindehaver og måske med risikovillighed til at investere ny kapital og med den meget specifikke viden om, hvordan man bedst gør det, og at samfundet dermed får et større udbytte, end hvis staten i 2012 efter 8 års rimelig, kan vi godt tillade os at gå ud fra, kraftig opsugning af olie, overtager det.

Min tro på, at det bedre ville kunne betale sig for staten, er meget lille, for man sejler ikke bare ud med et sugerør. Det er ikke ligegyldigt, hvad der bliver investeret i de næste 10 år i teknologiudvikling, for, hvor stor en procentdel af olien vi kan få op, og dermed hvor store værdier der samlet set kommer til det danske samfund.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Den næste taler er fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg synes, det er utrolig positivt, at Enhedslisten med sit engagement på det her område og i det her emne har været med til både at sætte en debat i gang og også formået at fastholde den, og det vil jeg da i hvert fald gerne sige tak for.

Kristeligt Folkeparti finder, at den danske stat hidtil har fået for lidt økonomisk ud af Danmarks olie- og gasressourcer. Med aftalen om eneretsbevilling til efterforskning og indvinding af olie og gas bliver der rettet op på dette, idet statens merindtægter frem til 2012 stiger med 20 mia. kr. Vi er derfor tilfredse med, at aftalen forøger statens indtægter.

Overordnet kan Kristeligt Folkeparti gå ind for aftalen, fordi den bl.a. sikrer, at der ikke drives rovdrift på oliefeltene, indtil den nuværende aftale udløber i 2012. Hvis ikke der snart var blevet indgået en ny aftale, kunne det have ført til en uansvarlig forvaltning af Danmarks olieressourcer, idet A.P. Møller ville blive, eller i hvert fald kunne være blevet tilskyndet til at få store indtægter ud af Nordsøen, før aftalen udløb.

Dernæst sikrer aftalen DUC stabile forretningsvilkår, der giver selskabet basis for yderligere efterforskning efter olie i den danske undergrund. Vi finder, det er vigtigt, at det med aftalen bliver sikret, at det aktive efterforskningsarbejde fortsættes. En langsigtet aftale er også med til at give de incitament, der skal til for igangsætte ny efterforskning, nye investeringer i produktion af olie og gas og ny udvikling af teknologi.

Men vi må naturligvis sikre os, at aftalekomplekset ikke er i modstrid med grundloven, og

her vil vi henholde os til det, vi har fået oplyst af ministeren, nemlig at Justitsministeriet og Kammeradvokaten ikke finder, at aftalen er i modstrid med grundloven, men det er naturligvis et punkt, vi gerne vil have uddybet under udvalgsbehandlingen af B 7, som vi behandler senere i dag.

Vi er enige med ministeren i, at de merindtægter, som aftalen giver, skal være med til at nedbringe statens gæld og øge det finanspolitiske råderum.

Når det drejer sig om forslaget til vedtagelse, kan vi ikke tilslutte os dette. Som udgangspunkt kan vi godt forestille os et salg eller et delvist salg af DONG, og det kan da også godt være, at en del af de aktiviteter, DONG har, som beskæftiger sig med olieudvinding, skal udskilles i et særskilt selskab, eller at andre områder skal, men det vil vi forholde os til, når det bliver aktuelt.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak for debatten i dag. Det er jo sådan, at den aftale, der er indgået, udmøntes i et beslutningsforslag, som skal behandles her i Folketinget.

Der kan stilles utrolig mange spørgsmål i denne sag, om beregninger af olieprisen, dollarkursen osv., om det er et basisscenarie eller det er et højscenarie.

Det, der har været vigtigt, var at komme tilbage til Folketinget med en aftale, som giver staten et større provenu. Man har fra et sted i Folketingssalen spurgt: Hvad ville denne aftale egentlig have betydet for Danmark, hvis den havde været gældende i år 2001, 2002, 2003, og der er forsigtige beregninger på, at det ville have været i en størrelsesorden omkring 7 mia. kr.

Selvfølgelig kan parametrene altid ændre sig, og det kan jo som sagt kursen på dollar, prisen på olie også, og det får selvfølgelig indflydelse. Men når jeg mener, at der ligger en både solid og robust aftale, er jo netop, fordi kulbrintebeskatningen, som vi har haft i mange, mange år, på det nærmeste ingenting har givet.

Det er så også det, Folketinget har været klar over, og vi har nu fået elimineret det store kulbrinteafdrag på 250 pct. og nedsat det til 30 pct., og når vi har både statsdeltagelse efter 2012 og overskudsdeling frem til 2012, så har vi faktisk en marginalbeskatning i den sidste ende på 73 pct.

Jeg er fuldt bekendt med, at det mener hr. Keld Albrechtsen ikke er nok, jeg er fuldt bekendt med, at det er SF heller ikke enig i.

Til det må jeg sige, at jeg mener, at der ligger en solid aftale, der gør, ligesom det blev udtrykt af fru Bodil Kornbek her til sidst, at der fra nu af og så frem til 2012 ligger utrolig meget i Nordsøen. Vi har mulighed for, at man ikke skamrider oliefeltene, fordi man ved, at man kan tage udnyttelsen stille og roligt, man kan planlægge.

Der har været rejst nogle spørgsmål om kompensationsklausulen her i dag. Til det vil jeg blot sige, at den tekst, der ligger i selve aftalen, de meget få linjer, der ligger i aftalen på det område, har jo været over både Justitsministeriet og Kammeradvokaten, og det er den rådgivning, det er den vurdering, vi har fået, men det er jo altid ministerens ansvar, at det er inden for gældende regler.

Når nu der arbejdes med en kompensationsklausul, så vil jeg blot sige, at den klausul kommer jo også til alles kendskab. Der kan stilles spørgsmål, og det er blevet rejst både af Socialdemokratiet og andre, om det nu er muligt at udforme den, så den ikke er grundlovsstridig. Der er reglerne omkring ulovlig statsstøtte og lignende. Man klarer ikke i en sen aften time at håndtere en kompensationsklausul. Derfor vil jeg blot sige, at når den er færdigforhandlet, vil den tilgå Det Energipolitiske Udvalg, og der bliver mulighed for under udvalgsbehandlingen af beslutningsforslaget at stille en lang række uddybende spørgsmål.

Et enkelt ting, som hr. Keld Albrechtsen sagde meget klart og kontant, var jo, at nedsættelsen af kulbrintebeskatningen fra 70 til 52 pct. vil betyde et stort tab ved store stigninger i olieprisen.

Til det må man blot sige, at man hidtil har noteret sig, at der ikke har været betalt kulbrinteskate, og når 70 pct. af 0 som bekendt er 0, så er det bedre at have 52 pct. af en større masse. Når man ser på de beregninger, der ligger, og på de modeller, der er anvendt, så betyder det altså, at hvis olieprisen er høj i Nordsøen, eller hvis der er et stort overskud i Nordsøen, jamen så får staten mere. Er der et mindre overskud i Nordsøen, eller falder prisen på olie, eller dollarkursen er lavere, jamen så bliver der et mindre provenu.

Det er den balance, der er i aftalen, som jeg mener er rimelig. Jeg mener, der er nået et resultat, som Folketinget så kan tage stilling til. Det er derfor, vi har lagt det ud i et beslutningsforslag, så hr. Keld Albrechtsen kan stille alle de tekniske

spørgsmål, han ønsker til belysning, så man får en ordentlig og en sober behandling her i Folketinget, inden man trykker på knapperne til andenbehandlingen.

Jeg vil også gerne tilkendegive over for hr. Keld Albrechtsen, at jeg selvfølgelig forventer, at den her kompensationsaftale ligger så rimelig og bestemt og i så god tid, at hr. Keld Albrechtsen har mulighed for at stille spørgsmål til den også i udvalget, inden der er anden behandling af det forslag, vi skal behandle senere i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg vil gerne sige tak for den tilkendegivelse, at spørgsmålene vil blive besvaret, og at vi også får tid til at stille spørgsmål f.eks. til klausulen.

Så har jeg et spørgsmål, som jeg vil bede ministeren besvare på baggrund af nogle bemærkninger, der er faldet, hvor der er ordførere, der i hvert fald indirekte har betvivlet DONG's kompetence og nærmest antydnet, at A.P. Møller var det eneste olieselskab, der var i stand til at hente olie op af Nordsøen.

Jeg vil bare bede ministeren komme herop og præcisere, at DONG er et højt kvalificeret olieselskab, som bl.a. har ekspertise i at trække restolieforekomster op af undergrunden, f.eks. nogle, der blev efterladt af det norske olieselskab, og at DONG i f.eks. samarbejdet med Amerada Hess er i besiddelse af meget stor ekspertise også på sådan nogle ting som at hente olien sidelæns gennem undergrunden.

Kl. 13.10

Det er bare, fordi jeg synes, der har bredt sig et uheldigt indtryk af DONG, og som DONG's ejer håber jeg, at ministeren vil tilbagevise det og gøre det klart, at DONG er højt kvalificeret.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har også hr. Erik Mortensen bedt om ordet, selv om man ikke kan se det på hans placering.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Hvad angår kompensationsklausulen er jeg ikke helt sikker på, om sådan noget overhovedet er sket tidligere i dansk politisk historie. Hvis det ikke er tilfældet, og det tror jeg ikke det er, så er der en meget god grund til, at den skal forhandles grundigt.

Man kunne jo selvfølgelig også spørge, hvad årsagen kunne være til, at A.P. Møller-aktierne

lige pludselig steg så voldsomt. Det kunne jo godt være, at det var, fordi det var en rigtig god aftale, ikke bare for staten, som vi er blevet belært om i dag, men også til anden side.

Et af kardinalpunkterne er, hvordan staten får indsigt i de initiativer, som DUC vil tage fra nu af og frem til 2012, hvor vi jo ikke direkte har nogen indsigt. Nu har DONG været nævnt i flere omgange, og jeg vil gerne helt konkret spørge: Kunne man forestille sig, at regeringen på anden vis blev repræsenteret i DUC's bestemmende organ, sådan at vi også havde en fornemmelse af, hvordan man planlægger sine aktiviteter?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiet, at reglerne for arbejdsprogram, efterforskning og udbygning jo ligger fast i aftalen under punkt 3. Der står også, at ved uenighed om arbejdets omfang eller indhold afgøres tvisten ved voldgift. Klager over tilsynsmyndighedens afgørelse i henhold til gældende lovgivning følger de almindelige forvaltningsmæssige regler.

Energistyrelsen får jo i dag meddelelse om, hvad der sker. Men det er klart, at jeg er fuldt bekendt med, at Socialdemokratiet gerne ville have haft en statsdeltagelse allerede fra 1. januar 2004. Nu har vi fået en overskudsdeling og så en statsdeltagelse efterfølgende, og jeg mener faktisk også, at statsdeltagelsen efter 2012 er den afgørende, for det er fra det tidspunkt, at provenuet vil gå længere og længere ned. Det er på det tidspunkt, der er nogle steder, man skal til at lukke felter, og så er det afgørende, at vi sidder tættere på. Det har vi fået med i aftalen.

Så til hr. Keld Albrechtsen: Jeg kan kun bekræfte, at der er masser af dygtige operatører på Nordsøen inklusive DUC.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes, hr. Erik Mortensen berørte et ret centralt emne, så jeg kunne egentlig godt tænke mig at formulere det direkte som et spørgsmål til ministeren: Var det ministerens forventning, at aftalen ville betyde så store kursstigninger, som den gjorde for A.P. Møller, at den ville være så fordelagtig for A.P. Møller, at det ville give sig udtryk i så store kursstigninger, eller kom det bag på ministeren?

Altså var det forventningen, at det ville være så fordelagtigt for A.P. Møller, eller kom det bag på ministeren?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen. Vi skal lige have lidt ro i salen. Der er nogle, der skal høre, hvad der bliver sagt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg går ud fra, at ministeren i sit svar mente DONG, så tak for det.

Så vil jeg godt spørge ministeren: Når nu den beskattingsprocent på kulbrinten bliver nedsat, så siger ministeren, at det ikke gør noget. Der håber jeg så, vi kan få den beregning, som jeg har efterlyst nu flere gange, dels af hvad det betyder i forhold til den nugældende ordning under forudsætning af forskellige olieprishøjder, dels hvad det betyder i forhold til kulbrinteudvalgets forslag, som jo var anderledes, og som ikke indebar en nedsættelse af skatteprocenten. Vi er bekymrede for den nedsættelse af skatteprocenten.

Ministeren har selvfølgelig ret i, at hvis der ikke er noget at beskatte, så bliver der heller ikke brug for en skatteprocent, men det ligger jo i begge modeller, både i kulbrinteudvalgets forslag og i ministerens forslag, at der skal ske en fradragssanering, så jeg håber, at ministerens tilsagn om at besvare et spørgsmål også var et konkret tilsagn om at få regnet den problemstilling igennem. Og så må vi jo se, hvem der får ret.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Hr. Keld Albrechtsen er bekymret. Jeg vil sige det på den måde, at vi mener nu, at vi har et provenu at beskatte. Det havde vi jo ikke tidligere med det store fradrag på 250 pct.

Jeg vil bare tilkendegive over for hr. Keld Albrechtsen, at nu er muligheden der for at stille samtlige spørgsmål her i Folketingssalen, så vi kan få dem besvaret under udvalgsbehandlingen. Det står jeg selvfølgelig inde for, men jeg vil blot endnu en gang gentage, at 70 pct. af 0 er 0, og det er på det nærmeste det, man hidtil har fået af kulbrintebeskatning.

Til hr. Morten Homann: Det her er en god aftale for Danmark, og det har vist sig, at det også

er en god aftale for A.P. Møller; det er en god aftale for begge parter. Der er ingen tvivl om, at denne aftale er til gavn for begge parter, og sådan skal det jo gerne være med en aftale.

Hvordan man så skal kunne forudse aktiekurser og lign., der må jeg sige, at dér beder hr. Morten Homann om for meget.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er jo alligevel tankevækkende for de fleste andre i det her land, at fra det øjeblik, hvor aftalen blev indgået, har der været ret dramatiske stigninger på A.P. Møller-aktien. Jeg har ikke endnu hørt nogen aktieanalytikere eller -eksperter, som har sat spørgsmålstejn ved, at den altdominerende grund til den meget kraftige vækst, der har været i aktien, har været, at den her aftale er ekstremt fordelagtig for A.P. Møller.

Derfor synes jeg, det er et interessant spørgsmål, om det var forventeligt, altså at man med åbne øjne gik ind til at lave en aftale, som var så fordelagtig, at det nu giver milliardafkast til A.P. Møllers aktionærer, eller om man faktisk er blevet overrasket over, at aftalen er mere fordelagtig for A.P. Møller, end man egentlig havde regnet med, og at man faktisk har fundet ud af, at man frem til 2042 har givet A.P. Møller en langt, langt større del af vores fælles undergrund, end man egentlig er berettiget til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Vi står jo i en situation, hvor der umiddelbart tegner sig et billede af, at regeringen tilsyneladende har fået Dansk Folkeparti banket på plads.

Det krav, Dansk Folkeparti var med til at stille, da vi sidste gang havde forespørgsdebat, nemlig at skatteyderne skulle have en klar forbedring af situationen med beskattningen af Nordsøen, har Dansk Folkeparti nu i realiteten opgivet og er tilsyneladende indstillet på at bære den her aftale igennem, sådan at ministeren har et flertal i Folketinget.

Det tyder det desværre på, må vi konstatere. Til gengæld vil jeg sige, at debatten jo også har affegnet et billede af, at der er en meget stor del af Folketinget, nemlig SF, Enhedslisten og So-

cialdemokratiet, som har en række kritiske punkter i forhold til den her aftale.

Jeg vil sige det sådan, at hvis ministeren fortsætter med at føre forhandlingerne med A.P. Møller på den måde, som det var tilfældet hen over sommeren uden at konsultere Folketingets partier, f.eks. forhandler kompensationsklausul uden løbende at konsultere Folketingets partier, så synes jeg, debatten her peger meget i retning af, at regeringen selv kommer til at lave det her sammen med Dansk Folkeparti.

Vores mål er i hvert fald, at hvis det skulle ske, så skal muligheden for, at det her kan laves om efter et kommende valg, holdes åben, og jeg synes, at det, som er det positive ved den debat, vi har haft her i dag, er, at den mulighed ikke er blevet lukket. Den mulighed, at en socialdemokratisk ledet regering efter et folketingsvalg kan lave den her aftale om, er stadig væk til stede, hvis Socialdemokratiet ønsker at holde fast i den, og jeg kan ikke forestille mig andet.

Kl. 13.20

Jeg synes også, debatten har vist, at selv om fru Aase D. Madsen har været hos finansministeren og forlangt, at DONG skal sælges allerede inden udgangen af 2005, så er der i hvert fald mange partier, der sætter berettigede spørgsmålstejn ved klogskaben i at sælge DONG. Ja, selv fru Aase D. Madsen, som ellers har krævet at få solgt DONG her og nu, måtte jo erkende, at det muligvis er DONG, der skal sidde som statens repræsentant i det selskab, der skal videreføre eneretsbevillingen efter 2012. Så er det unægtelig mærkeligt, at man kan kræve, at det selskab, som staten skal repræsenteres ved efter 2012, skal sælges jo før jo bedre.

Så jeg synes, at den her debat også har givet DONG og staten en chance for at bevare et virkelig effektivt olieselskab med den ekspertise, der gør, at samfundets interesser kan blive varetaget også ud i fremtiden. Muligheden for at bevare DONG er også til stede efter den her debat. Derfor vil jeg gerne takke i hvert fald de partier, der har bidraget til, at det kan være billedet, for, at det fortsat er sådan, at fremtiden holdes åben.

Så vil jeg blot til sidst igen takke ministeren for hans bekræftelse af, at vi får svar på de spørgsmål, vi stiller i udvalget, og jeg kan give ministeren det løfte, at han skal få mange og gode spørgsmål at besvare undervejs.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 7 af Keld Albrechtsen (se side 628) forkastedes, idet 9 (SF og EL) stemte for, 63 (V, DF, KF, RV og KRF) imod; 31 (S) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 8/10 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om udbud af retten til at efterforske og indvinde olie og gas i Nordsøen efter 2012.

Af Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.

(Fremsat 21/10 2003).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Forhandlingen er åbnet, økonomi- og erhvervsministeren. Ja, det er økonomi- og erhvervsministeren, for vi behandler forslagene sammen, og derfor skal der svares på beslutningsforslaget.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det kan jo næppe komme som den store overraskelse, at regeringen ikke kan støtte det forslag til folketingsbeslutning, som SF har fremsat.

Med hensyn til regeringens forslag vil jeg gerne sige tak for en god debat i dag. Vi har haft en debat, og med det her beslutningsforslag håber

regeringen selvfølgelig at få Folketingets opbakning til den aftale, der er indgået med A.P. Møller.

Jeg har også tidligere i dag tilkendegivet, at det er regeringens klare vurdering, at der er opnået en god og en solid aftale med A.P. Møller, og at aftalen indebærer, at der skabes stabile rammer for den fremtidige olieindvinding også på lang sigt. Det giver god samfundsøkonomisk mening. Ikke nok med at aftalen giver staten et markant højere provenu fremover, men med aftalen øges også det samlede overskud med i alt 27 mia. kr., en gevinst, vi ikke kan realisere, hvis der skal skiftes operatør i 2012.

I tilgift til den store samfundsøkonomiske gevinst sikrer vi med aftalen et meget sundere skattesystem, hvor skattegrundlaget udvides og kulbrinteskattesatsen sættes ned. Konkret indebærer aftalen som bekendt, og som vi også har drøftet tidligere i dag, en afskaffelse af det meget høje kulbrintefradrag på 250 pct. og en afskaffelse af bruttoafgifterne.

Kl. 13.25

Til gengæld får staten andel i overskuddet enten som overskudsdeling eller som statsdelta-gelse, og der vil blive lejlighed til at drøfte aspekterne i sagen, ligesom Folketinget i forbindelse med behandlingen af de forslag til lovændringer, der skal gennemføres, vil få lov til at drøfte spørgsmålene i relation til regeringens aftale.

Man kunne jo gentage sin ordførertale gang efter gang. Jeg vil blot sige, at regeringen kan ikke støtte det fremsatte forslag fra SF.

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne have lov til at starte min ordførertale med at udtrykke tilfredshed med og anerkendelse af, at regeringen har valgt at lægge dette vigtige og vidtrækkende beslutningsforslag ned til behandling her i Folketingssalen.

Det er jo økonomi- og erhvervsministeren, der forhandler med koncessionshaverne, og det er regeringen, der på statens vegne indgår aftale med koncessionshaverne, bevillingshaverne. Men når regeringen har valgt at lægge sagen ned i salen som et beslutningsforslag, så er det jo naturligvis for at inddrage Folketinget, for at søge størst mulig politisk tilslutning og for at sikre sig, at denne langtrækkende og komplicerede sag får en grundig og seriøs behandling i Det Enerkipolitiske Udvalg, og at der bliver stillet de spørgsmål og bedt om de nødvendige analyser.